Parlament Europejski
2019-2024

Komisja Kontroli Budżetowej

2023/2129(DEC)

12.1.2024

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze (2023/2129(DEC))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawczyni: Isabel García Muñoz

SPIS TREŚCI

Strona

1. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja 4

2. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska za rok budżetowy 2022 6

3. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Edukacji i Kultury za rok budżetowy 2022 9

4. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP za rok budżetowy 2022 12

5. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych za rok budżetowy 2022....15

6. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Zdrowia i Cyfryzacji za rok budżetowy 2022 18

7. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych za rok budżetowy 2022 21

8. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków w odniesieniu do wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja 24

9. PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

zawierającej uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze 26

ROZDZIAŁ I – Wieloletnie ramy finansowe (WRF) 29

ROZDZIAŁ II – Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) 58

1. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja
(2023/2129(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022[1],

– uwzględniając skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2021 (COM(2023)0384) oraz szczegółowe odpowiedzi na poszczególne wnioski Parlamentu Europejskiego,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji z zarządzania i wykonania dotyczące budżetu UE za 2022 r. (COM(2023)0401),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium na temat audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2022 r. (COM(2023)0323) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego sprawozdania (SWD(2023)0214),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 wraz z odpowiedziami instytucji[3] oraz sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego,

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[4] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2022 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia ... lutego 2024 r. w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– uwzględniając art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

---

[1] Dz.U. L 45 z 24.2.2022.
[2] Dz.U. C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] Dz.U. C, C/2023/103, 4.10.2023.
[4] Dz.U. C, C/2023/112, 12.10.2023.

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012[5], w szczególności jego art. 69, 260, 261 i 262,

– uwzględniając art. 99 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Rozwoju, Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Kultury i Edukacji, Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,

– uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2024),

1. udziela Komisji absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 / odracza decyzję w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022;

2. przedstawia swoje uwagi w rezolucji stanowiącej integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji wraz z rezolucją, która stanowi jej integralną część, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również parlamentom narodowym oraz krajowym i regionalnym organom kontroli w państwach członkowskich, oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

[5] Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

2. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska za rok budżetowy 2022
(2023/2129(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022[1],

– uwzględniając skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– uwzględniając końcowe roczne sprawozdanie finansowe Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska za rok budżetowy 2022[3],

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2021 (COM(2023)0384) oraz szczegółowe odpowiedzi na poszczególne wnioski Parlamentu Europejskiego,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium na temat audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2022 r. (COM(2023)0323) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego sprawozdania (SWD(2023)0214),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2022 wraz z odpowiedziami agencji[4],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[5] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2022 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia ... lutego 2024 r. w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– uwzględniając art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom)

---

[1] Dz.U. L 45 z 24.2.2022.
[2] Dz.U. C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] Dz.U. C, C/2023/809, 22.11.2023.
[4] Dz.U. C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] Dz.U. C, C/2023/112, 12.10.2023.

2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012[6], w szczególności jego art. 69, 260, 261 i 262,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi[7], w szczególności jego art. 14 ust. 3,

– uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1653/2004 z dnia 21 września 2004 r. w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 określającego status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych[8], w szczególności jego art. 66 akapit pierwszy i drugi,

– uwzględniając decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2021/173 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającą Europejską Agencję Wykonawczą ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Zdrowia i Cyfryzacji, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych i Europejską Agencję Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury oraz uchylającą decyzje wykonawcze 2013/801/UE, 2013/771/UE, 2013/778/UE, 2013/779/UE, 2013/776/UE i 2013/770/UE[9],

– uwzględniając art. 99 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Rozwoju, Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Kultury i Edukacji, Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,

– uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2024),

1. udziela dyrektor Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej za rok budżetowy 2022 / odracza decyzję w sprawie udzielenia dyrektor Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska absolutorium z wykonania

---

[6] Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.
[7] Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.
[8] Dz.U. L 297 z 22.9.2004, s. 6.
[9] Dz.U. L 50 z 15.2.2021, s. 9.

budżetu Agencji Wykonawczej za rok budżetowy 2022;

2. przedstawia swoje uwagi w rezolucji stanowiącej integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji, decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja, a także rezolucji, która stanowi integralną część tych decyzji, dyrektor Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

3. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Edukacji i Kultury za rok budżetowy 2022
(2023/2129(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022[1],

– uwzględniając skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– uwzględniając końcowe roczne sprawozdanie finansowe Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Edukacji i Kultury za rok budżetowy 2022[3],

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2021 (COM(2023)0384) oraz szczegółowe odpowiedzi na poszczególne wnioski Parlamentu Europejskiego,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium na temat audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2022 r. (COM(2023)0323) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego sprawozdania (SWD(2023)0214),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2022 wraz z odpowiedziami agencji[4],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[5] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2022 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia ... lutego 2024 r. w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– uwzględniając art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom)

---

[1] Dz.U. L 45 z 24.2.2022.
[2] Dz.U. C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] Dz.U. C, C/2023/811, 22.11.2023.
[4] Dz.U. C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] Dz.U. C, C/2023/112, 12.10.2023.

2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012[6], w szczególności jego art. 69, 260, 261 i 262,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi[7], w szczególności jego art. 14 ust. 3,

– uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1653/2004 z dnia 21 września 2004 r. w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 określającego status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych[8], w szczególności jego art. 66 akapit pierwszy i drugi,

– uwzględniając decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2021/173 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającą Europejską Agencję Wykonawczą ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Zdrowia i Cyfryzacji, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych i Europejską Agencję Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury oraz uchylającą decyzje wykonawcze 2013/801/UE, 2013/771/UE, 2013/778/UE, 2013/779/UE, 2013/776/UE i 2013/770/UE[9],

– uwzględniając art. 99 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Rozwoju, Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Kultury i Edukacji, Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,

– uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2024),

1. udziela p.o. dyrektor Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Edukacji i Kultury absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej za rok budżetowy 2022 / odracza decyzję w sprawie udzielenia p.o. dyrektor Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Edukacji i Kultury absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej za rok

---

[6] Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.
[7] Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.
[8] Dz.U. L 297 z 22.9.2004, s. 6.
[9] Dz.U. L 50 z 15.2.2021, s. 9.

budżetowy 2022;

2. przedstawia swoje uwagi w rezolucji stanowiącej integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji, decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja, a także rezolucji, która stanowi integralną część tych decyzji, p.o. dyrektor Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Edukacji i Kultury, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

4. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP za rok budżetowy 2022
(2023/2129(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022[1],

– uwzględniając skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– uwzględniając końcowe roczne sprawozdanie finansowe Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP za rok budżetowy 2022[3],

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2021 (COM(2023)0384) oraz szczegółowe odpowiedzi na poszczególne wnioski Parlamentu Europejskiego,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium na temat audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2022 r. (COM(2023)0323) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego sprawozdania (SWD(2023)0214),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2022 wraz z odpowiedziami agencji[4],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[5] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2022 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia ... lutego 2024 r. w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– uwzględniając art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom)

---

[1] Dz.U. L 45 z 24.2.2022.
[2] Dz.U. C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] Dz.U. C, C/2023/822, 22.11.2023.
[4] Dz.U. C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] Dz.U. C, C/2023/112, 12.10.2023.

2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012[6], w szczególności jego art. 69, 260, 261 i 262,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi[7], w szczególności jego art. 14 ust. 3,

– uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1653/2004 z dnia 21 września 2004 r. w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 określającego status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych[8], w szczególności jego art. 66 akapit pierwszy i drugi,

– uwzględniając decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2021/173 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającą Europejską Agencję Wykonawczą ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Zdrowia i Cyfryzacji, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych i Europejską Agencję Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury oraz uchylającą decyzje wykonawcze 2013/801/UE, 2013/771/UE, 2013/778/UE, 2013/779/UE, 2013/776/UE i 2013/770/UE[9],

– uwzględniając art. 99 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Rozwoju, Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Kultury i Edukacji, Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,

– uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2024),

1. udziela dyrektorowi Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej za rok budżetowy 2022 / odracza decyzję w sprawie udzielenia dyrektorowi Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP absolutorium z wykonania budżetu Agencji

---

[6] Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.
[7] Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.
[8] Dz.U. L 297 z 22.9.2004, s. 6.
[9] Dz.U. L 50 z 15.2.2021, s. 9.

Wykonawczej za rok budżetowy 2022;

2. przedstawia swoje uwagi w rezolucji stanowiącej integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji, decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja, a także rezolucji, która stanowi integralną część tych decyzji, dyrektorowi Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

5. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych za rok budżetowy 2022
(2023/2129(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022[1],

– uwzględniając skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– uwzględniając końcowe roczne sprawozdanie finansowe Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych za rok budżetowy 2022[3],

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2021 (COM(2023)0384) oraz szczegółowe odpowiedzi na poszczególne wnioski Parlamentu Europejskiego,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium na temat audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2022 r. (COM(2023)0323) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego sprawozdania (SWD(2023)0214),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2022 wraz z odpowiedziami agencji[4],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[5] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2022 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia ... lutego 2024 r. w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– uwzględniając art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom)

---

[1] Dz.U. L 45 z 24.2.2022.
[2] Dz.U. C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] Dz.U. C, C/2023/831, 22.11.2023.
[4] Dz.U. C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] Dz.U. C, C/2023/112, 12.10.2023.

2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012[6], w szczególności jego art. 69, 260, 261 i 262,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi[7], w szczególności jego art. 14 ust. 3,

– uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1653/2004 z dnia 21 września 2004 r. w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 określającego status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych[8], w szczególności jego art. 66 akapit pierwszy i drugi,

– uwzględniając decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2021/173 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającą Europejską Agencję Wykonawczą ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Zdrowia i Cyfryzacji, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych i Europejską Agencję Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury oraz uchylającą decyzje wykonawcze 2013/801/UE, 2013/771/UE, 2013/778/UE, 2013/779/UE, 2013/776/UE i 2013/770/UE[9],

– uwzględniając art. 99 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Rozwoju, Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Kultury i Edukacji, Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,

– uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2024),

1. udziela dyrektor Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej za rok budżetowy 2022 / odracza decyzję w sprawie udzielenia dyrektor Agencji Wykonawczej Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej

---

[6] Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.
[7] Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.
[8] Dz.U. L 297 z 22.9.2004, s. 6.
[9] Dz.U. L 50 z 15.2.2021, s. 9.

za rok budżetowy 2022;

2. przedstawia swoje uwagi w rezolucji stanowiącej integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji, decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja, a także rezolucji, która stanowi integralną część tych decyzji, dyrektor Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

6. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Zdrowia i Cyfryzacji za rok budżetowy 2022
(2023/2129(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022[1],

– uwzględniając skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– uwzględniając końcowe roczne sprawozdanie finansowe Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Zdrowia i Cyfryzacji za rok budżetowy 2022[3],

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2021 (COM(2023)0384) oraz szczegółowe odpowiedzi na poszczególne wnioski Parlamentu Europejskiego,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium na temat audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2022 r. (COM(2023)0323) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego sprawozdania (SWD(2023)0214),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2022 wraz z odpowiedziami agencji[4],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[5] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2022 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia ... lutego 2024 r. w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– uwzględniając art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom)

---

[1] Dz.U. L 45 z 24.2.2022.
[2] Dz.U. C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] Dz.U. C, C/2023/847, 22.11.2023.
[4] Dz.U. C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] Dz.U. C, C/2023/112, 12.10.2023.

2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012[6], w szczególności jego art. 69, 260, 261 i 262,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi[7], w szczególności jego art. 14 ust. 3,

– uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1653/2004 z dnia 21 września 2004 r. w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 określającego status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych[8], w szczególności jego art. 66 akapit pierwszy i drugi,

– uwzględniając decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2021/173 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającą Europejską Agencję Wykonawczą ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Zdrowia i Cyfryzacji, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych i Europejską Agencję Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury oraz uchylającą decyzje wykonawcze 2013/801/UE, 2013/771/UE, 2013/778/UE, 2013/779/UE, 2013/776/UE i 2013/770/UE[9],

– uwzględniając art. 99 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Rozwoju, Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Kultury i Edukacji, Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,

– uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2024),

1. udziela dyrektor Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Zdrowia i Cyfryzacji absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej za rok budżetowy 2022 / odracza decyzję w sprawie udzielenia dyrektor Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Zdrowia i Cyfryzacji absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej za rok

---

[6] Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.
[7] Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.
[8] Dz.U. L 297 z 22.9.2004, s. 6.
[9] Dz.U. L 50 z 15.2.2021, s. 9.

budżetowy 2022;

2. przedstawia swoje uwagi w rezolucji stanowiącej integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji, decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja, a także rezolucji, która stanowi integralną część tych decyzji, dyrektor Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Zdrowia i Cyfryzacji, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

7. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych za rok budżetowy 2022
(2023/2129(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022[1],

– uwzględniając skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– uwzględniając końcowe roczne sprawozdanie finansowe Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych za rok budżetowy 2022[3],

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2021 (COM(2023)0384) oraz szczegółowe odpowiedzi na poszczególne wnioski Parlamentu Europejskiego,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium na temat audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2022 r. (COM(2023)0323) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego sprawozdania (SWD(2023)0214),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2022 wraz z odpowiedziami agencji[4],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[5] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2022 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia ... lutego 2024 r. w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– uwzględniając art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom)

---

[1] Dz.U. L 45 z 24.2.2022.
[2] Dz.U. C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] Dz.U. C, C/2023/850, 22.11.2023.
[4] Dz.U. C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] Dz.U. C, C/2023/112, 12.10.2023.

2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012[6], w szczególności jego art. 69, 260, 261 i 262,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi[7], w szczególności jego art. 14 ust. 3,

– uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1653/2004 z dnia 21 września 2004 r. w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 określającego status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych[8], w szczególności jego art. 66 akapit pierwszy i drugi,

– uwzględniając decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2021/173 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającą Europejską Agencję Wykonawczą ds. Klimatu, Infrastruktury i Środowiska, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Zdrowia i Cyfryzacji, Europejską Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP, Agencję Wykonawczą Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych i Europejską Agencję Wykonawczą ds. Edukacji i Kultury oraz uchylającą decyzje wykonawcze 2013/801/UE, 2013/771/UE, 2013/778/UE, 2013/779/UE, 2013/776/UE i 2013/770/UE[9],

– uwzględniając art. 99 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Rozwoju, Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Kultury i Edukacji, Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,

– uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2024),

1. udziela dyrektorowi Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej za rok budżetowy 2022 / odracza decyzję w sprawie udzielenia dyrektorowi Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych absolutorium z wykonania budżetu Agencji Wykonawczej za rok

---

[6] Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.
[7] Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.
[8] Dz.U. L 297 z 22.9.2004, s. 6.
[9] Dz.U. L 50 z 15.2.2021, s. 9.

budżetowy 2022;

2. przedstawia swoje uwagi w rezolucji stanowiącej integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji, decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja, a także rezolucji, która stanowi integralną część tych decyzji, dyrektorowi Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

8. PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków w odniesieniu do wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja (2023/2129(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022[1],

– uwzględniając skonsolidowane roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– uwzględniając sprawozdanie Komisji z działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2021 (COM(2023)0384) oraz szczegółowe odpowiedzi na poszczególne wnioski Parlamentu Europejskiego,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji z zarządzania i wykonania dotyczące budżetu UE za 2022 r. (COM(2023)0401),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium na temat audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2022 r. (COM(2023)0323) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego sprawozdania (SWD(2023)0214),

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 wraz z odpowiedziami instytucji[3] oraz sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego,

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[4] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2022 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia ... lutego 2024 r. w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia ... lutego 2024 r. w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– uwzględniając art. 317, 318 i 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

---

[1] Dz.U. L 45 z 24.2.2022.
[2] Dz.U. C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] Dz.U. C, C/2023/103, 4.10.2023.
[4] Dz.U. C, C/2023/112, 12.10.2023

– uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012[5], w szczególności jego art. 69, 260, 261 i 262,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi[6], w szczególności jego art. 14 ust. 2 i 3,

– uwzględniając art. 99 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Rozwoju, Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Kultury i Edukacji, Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,

– uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2024),

1. zatwierdza zamknięcie ksiąg dochodów i wydatków w odniesieniu do wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 / odracza zamknięcie ksiąg dochodów i wydatków w odniesieniu do budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022;

2. przedstawia swoje uwagi w rezolucji stanowiącej integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Trybunałowi Obrachunkowemu i Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu, jak również parlamentom narodowym oraz krajowym i regionalnym organom kontroli w państwach członkowskich, oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

---

[5] Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.
[6] Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.

9. PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

zawierającej uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze
(2023/2129(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022, sekcja III – Komisja,

– uwzględniając swoje decyzje w sprawie absolutorium z wykonania budżetów agencji wykonawczych za rok budżetowy 2022,

– uwzględniając art. 99 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Spraw Zagranicznych, Komisję Rozwoju, Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisję Transportu i Turystyki, Komisję Rozwoju Regionalnego, Komisję Kultury i Edukacji, Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,

– uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0000/2024),

– uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami, a także nowych zasobów własnych, w tym harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych,

Priorytety polityczne

1. przypomina o swoim zdecydowanym zobowiązaniu do przestrzegania podstawowych zasad i wartości zapisanych w Traktacie o Unii Europejskiej (TUE) i Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w tym zasady należytego zarządzania finansami określonej w art. 317 TFUE oraz zasady zwalczania nadużyć finansowych i zasady ochrony interesów finansowych Unii określonych w art. 325 TFUE;

2. podkreśla znaczenie budżetu Unii dla realizacji priorytetów politycznych Unii, a także jego rolę we wspieraniu państw członkowskich w nieprzewidzianych okolicznościach, takich jak pandemia COVID-19, międzynarodowe konflikty i kryzysy oraz ich skutki; zwraca uwagę w tym względzie, że ciągle bardzo ważne jest inwestowanie i zapewnianie wsparcia z budżetu Unii na rzecz zmniejszania różnic między państwami członkowskimi i regionami, wspierania wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, a tym samym na rzecz poprawy codziennego życia obywateli Unii;

3. podkreśla, że należyte i terminowe wykonanie budżetu przyczynia się do sprawniejszego i skuteczniejszego zaspokajania potrzeb i sprostania wyzwaniom w różnych obszarach polityki; ostrzega, że wykonanie budżetu pod presją czasu może prowadzić do wzrostu liczby błędów i nieprawidłowości;

4. podkreśla wkład Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) we wspieranie państw członkowskich w przezwyciężaniu gospodarczych i społecznych skutków pandemii COVID-19 oraz w tworzeniu odpornej Unii, która może sprostać wyzwaniom przyszłości; odnotowuje wkład RRF i RePowerEU w stawianie czoła wyzwaniom związanym z energią spowodowanym rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do szybkiego wdrożenia powiązanych działań zgodnie z uzgodnionymi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi;

5. podkreśla kluczową rolę, jaką budżet Unii odegrał w 2022 r. w przeciwdziałaniu skutkom rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie w celu zabezpieczenia łańcuchów dostaw żywności, sprostania wyzwaniom związanym z energią, wspierania państw członkowskich w przyjmowaniu uchodźców oraz udzielania Ukrainie pomocy w opiece nad jej obywatelami; zauważa, że wywarło to presję na budżet oraz że wykorzystano wszystkie dostępne środki elastyczności; odnotowuje w związku z tym propozycje przedstawione przez Komisję w ramach przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF) dotyczące zmiany ukierunkowania funduszy i pozyskania nowych funduszy oraz wzywa Radę do szybkiego przyjęcia tych propozycji;

6. przypomina, jak ważne jest przeprowadzanie oceny ex post programów finansowych utworzonych w odpowiedzi na kryzys pod kątem ich skuteczności, wydajności, adekwatności, spójności i unijnej wartości dodanej;

7. podkreśla rolę, jaką w walce z korupcją odgrywają Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), Prokuratura Europejska (EPPO), Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) i Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol); wzywa do dalszego wzmacniania zdolności EPPO i OLAF-u, a także współpracy między nimi; apeluje o ustanowienie wspólnych przepisów antykorupcyjnych mających zastosowanie do wszystkich pracowników organów Unii;

8. z zadowoleniem przyjmuje środki podjęte przez Komisję w 2022 i 2023 r. w ramach mechanizmu warunkowości w zakresie praworządności w celu ochrony budżetu Unii i zwraca się do Komisji o zachowanie czujności i proaktywną postawę w odniesieniu do obecnych i przyszłych przypadków, gdy brak poszanowania wartości Unii i praworządności wpływa lub może wpływać na interesy finansowe Unii;

9. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w grudniu 2023 r. podczas negocjacji w sprawie zmienionych przepisów finansowych Unii; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności usprawnienia związane z monitorowaniem funduszy unijnych za pomocą narzędzi cyfrowych, co wzmocni ochronę interesów finansowych Unii, a także odniesienie do mechanizmu warunkowości w zakresie praworządności i wartości Unii, wprowadzenie zasady warunkowości społecznej oraz możliwość usprawnienia wsparcia dla małych i średnich przedsiębiorstw i indywidualnych wnioskodawców poprzez wprowadzenie dotacji o bardzo niskiej wartości;

10. przypomina Komisji, że wszystkim wnioskom ustawodawczym, które mają znaczące skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe, muszą towarzyszyć solidne i dogłębne oceny skutków, w tym ich wpływu na kwestie związane z płcią, co zagwarantuje skuteczne uwzględnianie aspektu płci w budżecie Unii;

11. jest zaniepokojony faktem, że późne przyjęcie kilku rozporządzeń sektorowych regulujących różne strategie polityczne Unii, jak polityka spójności, spowodowało znaczne opóźnienia w ich wdrażaniu w okresu programowania 2021–2027; ponownie wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podjęły wszelkie niezbędne działania w celu dalszego przyspieszenia wdrażania polityki w terenie, przy jednoczesnym utrzymaniu mocnego nacisku na zgodność z przepisami, osiąganie wyników i ochronę interesów finansowych Unii; podkreśla w tym kontekście, że należy unikać umorzeń, które zmniejszyłyby oddziaływanie budżetu Unii;

ROZDZIAŁ I – Wieloletnie ramy finansowe (WRF)

Poświadczenie wiarygodności Europejskiego Trybunału Obrachunkowości oraz zarządzanie budżetem i finansami

Wiarygodność rozliczeń

12. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Trybunał stwierdził w swoim sprawozdaniu rocznym z wykonania budżetu za rok budżetowy 2022[1], że skonsolidowane sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok 2022 jest wiarygodne; zauważa z zadowoleniem, że od 2007 r. Trybunał wydaje co roku opinię bez zastrzeżeń na temat wiarygodności rozliczeń;

13. odnotowuje, że 31 grudnia 2022 r. zobowiązania ogółem wyniosły 577,2 mld EUR, w porównaniu z 445,9 mld EUR aktywów ogółem; zauważa, że różnica w wysokości 131,3 mld EUR odpowiada (ujemnym) aktywom netto, obejmującym rezerwy i tę część wydatków już poniesionych przez Unię do 31 grudnia 2022 r., która będzie musiała zostać sfinansowana z przyszłych budżetów;

14. zauważa, że na koniec 2022 r. szacunkowa wartość poniesionych, ale jeszcze niezgłoszonych wydatków, których zwrot należy się beneficjentom, zaksięgowanych jako rozliczenia międzyokresowe, wyniosła 148,7 mld EUR (w 2021 r.: 129,9 mld EUR), z czego 22,6 mld EUR jest związane z rozliczeniami międzyokresowymi w ramach RRF;

15. zauważa, że po zakończeniu okresu przejściowego związanego z procesem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Komisja oszacowała, że na dzień bilansowy w sprawozdaniu finansowym Unii wykazano należność netto od Zjednoczonego Królestwa w wysokości 23,9 mld EUR (w 2021 r.: 41,8 mld euro), przy czym szacuje się, że 9,1 mld EUR z tej kwoty zostanie wypłacone w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego;

16. zauważa, że Trybunał ocenił wpływ niesprowokowanej i nieuzasadnionej rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie na rozliczenia Unii; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Trybunału, że wpływ ten został odpowiednio uwzględniony i przedstawiony w skonsolidowanym rocznym sprawozdaniu finansowym;

17. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Trybunału, że aktywa, zobowiązania, dochody i wydatki, w tym związane z Europejskim Instrumentem na rzecz Odbudowy „NextGenerationEU” („NGEU”), są rzetelnie przedstawione w skonsolidowanym rocznym sprawozdaniu finansowym;

Legalność i prawidłowość dochodów i wydatków Unii

18. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Trybunału, że dochody są wolne od istotnych błędów oraz że systemy zarządzania dochodami zbadane przez Trybunał były ogólnie skuteczne; ubolewa nad negatywną opinią na temat legalności i prawidłowości

[1] Dz.U. C, C/2023/103, 4.10.2023

wydatków budżetowych Unii wydaną przez Trybunał czwarty rok z rzędu;

19. zauważa, że Trybunał szacuje poziom błędu w wydatkach w 2022 r. na 4,2 % (3 % w 2021 r.), czyli powyżej progu istotności; odnotowuje przekonanie Komisji, że ryzyko w momencie dokonywania płatności szacuje się na 1,9 % w 2022 r. (podobnie jak w 2020 r., 2021 i 2022 r.), co jest reprezentatywne dla poziomu błędu w momencie dokonywania płatności; zauważa, że Komisja oszacowała, że ryzyko w momencie zamknięcia, po przeprowadzeniu kontroli ex post i korekt, wynosi 0,9 %; odnotowuje rozbieżność między ogólnym poziomem błędu Trybunału a ryzykiem Komisji w momencie dokonywania płatności, zaobserwowaną w odniesieniu do ogólnych wydatków z budżetu Unii w 2022 r., choć nie we wszystkich obszarach wydatków;

20. podkreśla, że ogólny szacowany poziom błędu w budżecie Unii, przedstawiony w poświadczeniu wiarygodności Trybunału, jest szacunkową kwotą środków, które nie powinny były zostać wypłacone, ponieważ nie zostały wykorzystane zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulacjami, a nie miarą nadużyć finansowych, nieskuteczności lub marnotrawstwa;

21. przypomina, że podejście kontrolne i metodyka kontroli Trybunału opierają się na międzynarodowych standardach kontroli, które wymagają badania losowej, reprezentatywnej próby transakcji, a wynikiem tego badania jest oszacowanie poziomu błędu; przypomina, że Trybunał rozróżnia wydatki obarczone niskim ryzykiem, tj. płatności oparte na uprawnieniach na podstawie uproszczonych zasad, i wydatki obarczone wysokim ryzykiem, tj. płatności oparte na zwrocie kosztów podlegające złożonym przepisom; zauważa, że w odniesieniu do wydatków w 2022 r. Trybunał wybrał 66 % populacji objętej kontrolą spośród wydatków obarczonych wysokim ryzykiem (63,2 % w 2021 r.), co wynosi 110,1 mld EUR, a 34 % z wydatków obarczonych niskim ryzykiem – 56,7 mld EUR; zauważa, że szacowany przez Trybunał poziom błędu w 2022 r. (4,2 %) dotyczy głównie działów „Spójność, odporność i wartości” (2,5 % ogólnego poziomu błędu), „Zasoby naturalne i środowisko” (0,8 %), „Sąsiedztwo i świat” (0,4 %) oraz „Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa” (0,3 %); wszystkie te działy są uznawane przez Trybunał za obszary wydatków obarczone wysokim ryzykiem; zauważa, że ryzyko Komisji w momencie płatności za 2022 r. wynosi 1,9 %;

22. przypomina, że działania kontrolne Trybunału koncentrują się wyłącznie na roku objętym przeglądem i nie mogą uwzględniać cyklu życia programów i funduszy unijnych, a także korekt i odzyskanych środków po zakończeniu roku objętego przeglądem;

23. przypomina, że unijne programy wydatków mają z założenia charakter wieloletni, a związane z nimi systemy kontroli i cykle zarządzania obejmują również wiele lat; przypomina, że szacunki Komisji dotyczące ryzyka w momencie zamknięcia mają perspektywę wieloletnią, która uwzględnia korekty i odzyskiwanie środków na przestrzeni kilku lat; zauważa, że podejście Komisji opiera się na setkach tysięcy testów określonych w strategiach kontroli, przeprowadzanych podczas kontroli merytorycznej i audytu, których głównym celem jest sprawdzenie zgodności z przepisami i regulacjami Unii mającymi zastosowanie do danych programów, aby ostatecznie ustalić, czy należy odzyskać środki od beneficjentów; zauważa, że zakres ryzyka w momencie płatności, określony w ramach tego podejścia, jest podobny do większości szacowanego przez

Trybunał poziomu błędu i jest uznawany przez Komisję za najlepszy szacunek pozwalający wyrazić ekspozycję budżetu Unii;

24. uważa, że te dwa podejścia służą różnym celom i mają swoje zalety, wady, mocne i słabe strony oraz że powinny być stosowane w celu wzajemnego uzupełniania się, przy czym należy zrozumieć ich różnice i specyfiki, takie jak różne koncepcje błędu i różna kategoryzacja ryzyka stosowana przez każdą instytucję; pochwala podejście Komisji ze względu na jego zakres i wynikający z tego stopień szczegółowości w określaniu obszarów, w których dodatkowe wysiłki są najbardziej korzystne i gdzie potrzebne są usprawnienia; uważa, że poziom błędu oszacowany przez Trybunał jest ważnym wskaźnikiem legalności i prawidłowości wykonania budżetu Unii; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje ustalenia, spostrzeżenia i zalecenia Trybunału jako bardzo użyteczny wkład w dalszą poprawę zarządzania budżetem i jego wykonania w różnych trybach zarządzania oraz przez wszystkie zainteresowane strony;

25. zauważa, że w kilku kwestiach ustalenia Trybunału i Komisji są zbieżne, w szczególności w odniesieniu do głównych źródeł nieprawidłowości w dziale „Spójność” oraz wyższego ryzyka dla środków rynkowych i rozwoju obszarów wiejskich w dziale „Zasoby naturalne i środowisko”; zauważa, że w szczególności w dziale „Spójność” niektóre przypadki błędów kwalifikowalności zidentyfikowanych i skwantyfikowanych przez Trybunał nie pozwalają Komisji na zakwalifikowanie błędu jako nieprawidłowości, którą należy skorygować zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 1060/2021 („rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów”)[2], a zatem Komisja nie może przeprowadzić procedur korekty finansowej, a takie błędy nie zostaną uwzględnione w oszacowanym przez Komisję ryzyku w momencie płatności;

26. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja poprawiła sprawozdawczość w zakresie środków zapobiegawczych i naprawczych, aby chronić budżet Unii przed nielegalnymi i nieprawidłowymi wydatkami; zauważa, że Komisja wyjaśniła, iż całkowita kwota zgłoszona w sprawozdaniu rocznym z zarządzania i wykonania jako korekty finansowe i odzyskane środki (4,95 mld EUR) obejmuje środki zapobiegawcze i naprawcze podjęte przez Komisję i państwa członkowskie; zauważa, że Komisja zgłosiła kwotę 734 mln EUR z tytułu korekt netto i 195 mln EUR z tytułu odzyskanych od ostatecznych odbiorców nienależnych płatności;

27. zauważa, że Trybunał, wykonując swój mandat, nie prowadzi dochodzeń w sprawie nadużyć finansowych, lecz bierze pod uwagę ryzyko nadużyć finansowych; zauważa, że podczas przeprowadzania kontroli Trybunał przekazuje Prokuraturze Europejskiej podejrzenia o przestępstwa wchodzące w zakres jej kompetencji oraz OLAF-owi podejrzenia o nadużycia finansowe, korupcję lub inną nielegalną działalność naruszającą interesy finansowe Unii; zauważa, że w 2022 r. Trybunał zgłosił OLAF-owi 14 przypadków podejrzeń o nadużycia finansowe, a jednocześnie zgłosił Prokuraturze Europejskiej 6 z tych przypadków, co jak dotąd doprowadziło do dwóch dochodzeń OLAF-u i trzech dochodzeń EPPO;

---

[2]Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159

Zarządzanie budżetem i finansami

28. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2022 r. wykorzystano 98,5 % dostępnych środków na zobowiązania (179,4 mld EUR z 182,2 mld EUR); zauważa, że dostępne środki były wyższe niż pułap WRF wynoszący 179,9 mld EUR ze względu na wykorzystanie instrumentów specjalnych, co było uzasadnione nieprzewidzianymi wydarzeniami; wykorzystano w pełni elastyczność dostępną w ramach WRF; zauważa, że wykorzystano 98,1 % środków na płatności (167,3 mld EUR z dostępnej kwoty 170,6 mld EUR); pochwala Komisję i władzę budżetową za ich zdecydowaną i elastyczną reakcję budżetową na wyzwania, jakie pojawiły się w 2022 r.;

29. zauważa, że łączna kwota zobowiązań pozostających do spłaty osiągnęła w 2022 r. rekordowo wysoki poziom 450 mld EUR, co wynika zarówno ze zwiększonych zobowiązań związanych z NGEU (w 2022 r. przyjęto wszystkie krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności), jak i z rozpoczęcia wdrażania okresu programowania 2021–2027; odnotowuje, że Komisja spodziewa się dalszego wzrostu tej kwoty w 2023 r. i przewiduje jej zmniejszenie między 2024 r. a 2027 r., kiedy będzie trzeba wypłacić kwoty zaangażowane zarówno na NGEU, jak i na okres programowania 2021–2027;

30. odnotowuje ostrzeżenie Trybunału, że ryzyko umorzenia zobowiązań w przypadku funduszy na lata 2021–2027 objętych zarządzaniem dzielonym na podstawie rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów znacznie wzrosło ze względu na szereg czynników, a mianowicie z powodu powolnego uruchomienia wynikającego z późnego przyjęcia rozporządzeń sektorowych, z powodu priorytetowego traktowania niewykorzystanych środków z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz z NGEU, z powodu faktu, że okres, w którym mogą być dokonywane płatności, jest o jeden rok krótszy niż w poprzednim okresie WRF, oraz z powodu pokrywania się z płatnościami w ramach NGEU do 2026 r.; podkreśla w związku z tym, że w 2021 r. Trybunał zalecił Komisji zapewnienie dodatkowego wsparcia doradczego organom krajowym, tak aby wszystkie organy odpowiedzialne za zarządzanie tymi funduszami i ich kontrolę mogły zapewnić należyte zarządzanie finansami;

31. odnotowuje, że dług Unii wzrósł z 236,7 mld EUR w 2021 r. do 344,3 mld EUR w 2022 r.; zauważa, że w całym długu jedynie udział bezzwrotnego wsparcia w ramach NGEU (185,6 mld EUR, 53,9 %) stwarza ryzyko stopy procentowej dla budżetu Unii; zauważa, że ze względu na rosnące rynkowe stopy procentowe koszt nowego finansowania w ramach NGEU wzrósł z 0,14 % w drugiej połowie 2021 r. do 1,24 % w pierwszej połowie 2022 r., a w drugiej połowie 2022 r. nastąpił dalszy wzrost do 2,60 %, co przekłada się na 0,5 mld EUR płatności z tytułu odsetek w ramach NGEU w 2022 r.; przewiduje się również znaczny wzrost w 2023 r.; przypomina, że spłaty pożyczek w ramach NGEU powinny rozpocząć się w 2028 r. i muszą zostać zakończone do 2058 r., co będzie wymagało wystarczających zasobów finansowych;

32. zauważa, że w grudniu 2022 r. Komisja wprowadziła nową strategię zarządzania długiem, a mianowicie „zróżnicowaną strategię finansowania”, która składa się z technik i instrumentów finansowania stosowanych przez emitentów długu państwowego; przypomina sprawozdanie specjalne Trybunału nr 16/2023 w sprawie zarządzania długiem zaciągniętym na potrzeby NGEU; stwierdzono w nim, że Komisja szybko ustanowiła swój system zarządzania długiem, umożliwiający terminowe

rozpoczęcie operacji zaciągania pożyczek; system ten spełnia wszystkie wymogi regulacyjne dotyczące portfela dłużnego i zarządzania ryzykiem;

33. zauważa, że łączna ekspozycja budżetu Unii z powodu gwarancji i zobowiązań warunkowych z tytułu pożyczek wzrosła do 248,3 mld EUR, z czego 57,8 mld EUR na dodatkowe zabezpieczenie utworzone za pośrednictwem wspólnego funduszu rezerw; zauważa, że wyższe stopy procentowe wymagają również w przyszłości wyższego wskaźnika zasilenia rezerw;

34. odnotowuje, że ekspozycja budżetu Unii w związku z Ukrainą wzrosła w 2022 r. do 15,6 mld EUR i obejmuje powiązane rezerwy; zauważa, że w przypadku pomocy makrofinansowej+ dla Ukrainy o wartości 18 mld EUR, uzgodnionej pod koniec 2022 r. i wypłacanej przez cały 2023 r., nie wymagano żadnych środków ze wspólnego funduszu rezerw; zwraca uwagę, że ewentualne straty związane z instrumentem pomocy makrofinansowej + będą musiały zostać pokryte z przyszłych budżetów UE lub z marginesu elastyczności (różnicy między pułapem określonym w WRF a pułapem zasobów własnych);

Zalecenia

35. zdecydowanie popiera zalecenia Trybunału zawarte w jego sprawozdaniu rocznym dotyczącym wykonania budżetu za rok budżetowy 2022 („sprawozdanie roczne za rok budżetowy 2022”)[3] oraz w powiązanych sprawozdaniach specjalnych; wzywa Komisję do ich bezzwłocznego wdrożenia oraz do informowania organu udzielającego absolutorium o postępach w ich wdrażaniu;

36. wzywa Komisję w szczególności do:

(i) kontynuowania rozmów z Trybunałem, aby zapewnić lepsze zrozumienie i uspójnienie sposobu, w jaki instytucje te postępują z nieprawidłowościami;
(ii) dalszego upraszczania zasad i procedur bez obniżania jakości kontroli;
(iii) zintensyfikowania wysiłków na rzecz zwiększenia przejrzystości wykorzystania funduszy, w tym w odniesieniu do informacji o beneficjentach końcowych;
(iv) dalszego wspierania zdolności administracyjnych organów państw członkowskich;
(v) przekazania, w ramach ujawniania, informacji na temat zobowiązań warunkowych oraz rocznej ekspozycji budżetu Unii wynikającej z gwarancji budżetowych i pomocy finansowej na rzecz państw trzecich;
(vi) dalszego monitorowania ewentualnego ryzyka korupcji i nadużyć finansowych we wszystkich funduszach, z wykorzystaniem informacji zwrotnych z dochodzeń prowadzonych przez Prokuraturę Europejską i OLAF;

Wykonanie budżetu Unii

37. odnotowuje ponowne włączenie prac Trybunału dotyczących wykonania budżetu Unii do jego sprawozdania rocznego; z żalem zauważa, że treść odnośnego rozdziału jest znacznie mniej dokładna niż w sprawozdaniu rocznym z wykonania z poprzedniego

[3]Dz.U. C, C/2023/103, 4.10.2023

roku; ubolewa w szczególności, że powiązanie z celami zrównoważonego rozwoju stało się znacznie mniej widoczne w obecnej strukturze; zauważa, że prace Trybunału dotyczące wyników zawarte w jego sprawozdaniu rocznym za 2022 r. polegają przede wszystkim na podsumowaniu ustaleń ze sprawozdań specjalnych;

38. zauważa, że Trybunał monitorował wdrażanie 213 zaleceń wydanych w 2019 r.; 179 zaleceń dotyczyło Komisji; zauważa, że w przypadku czterech ze 179 zaleceń zweryfikowanych przez Trybunał w momencie przeprowadzania monitorowania nie minął jeszcze termin przewidziany na ich zrealizowanie oraz że z pozostałych 175 zaleceń Komisja w pełni wdrożyła 101 (58 %), 26 w przeważającej mierze (15 %), 24 pod pewnymi względami (13 %) i nie wdrożyła w ogóle 17 (10 %) z nich, a Trybunał nie był w stanie wyciągnąć wniosków w 7 przypadkach (4 %), w których jednostka kontrolowana nie zaakceptowała zaleceń lub było zbyt wcześnie na ocenę wdrożenia;

39. uważa, że przegląd sprawozdań specjalnych, który obejmuje największą część rozdziału trzeciego sprawozdania rocznego Trybunału, daje dobry ogląd sprawozdań przedstawionych przez Trybunał, które odnoszą się do obszarów strategicznych z 2022 r., ale jest ograniczony i niekompletny, jeśli chodzi o treści tych sprawozdań i odpowiedzi udzielone przez kontrolowane jednostki; jest zdania, że analiza wykonania budżetu Unii wymaga więcej niż podjęcia działań następczych w związku z zaleceniami audytora, pomimo ich niezaprzeczalnej wartości pod względem kontroli budżetowej; odnotowuje kwestię harmonogramu publikacji sprawozdania rocznego z zarządzania i wykonania;

40. zauważa, że Komisja publikuje „zestawienia wyników programów”, które stanowią przegląd informacji na temat wyników programów w ramach budżetu Unii na lata 2021–2027, a także „priorytety horyzontalne” – część poświęconą temu, jak Komisja śledzi wydatki na ekologiczne planowanie budżetu, uwzględnianie aspektu płci, monitorowanie cyfrowe i cele zrównoważonego rozwoju, a także przedstawia sprawozdania na ten temat;

41. odnotowuje przeprowadzony przez Trybunał przegląd (06/2023) sprawozdania rocznego Komisji z zarządzania i wykonania dotyczącego budżetu Unii za 2022 r. oraz wniosek Trybunału, zgodnie z którym tom I tego sprawozdania został sporządzony zgodnie ze strategicznymi wytycznymi Rady Zarządzania Korporacyjnego Komisji, jeśli chodzi o przedstawienie faktów i osiągnięć odnoszących się do zarządzania budżetem w 2022 r., a także zauważa, że można było poprawić jakość danych dotyczących wyników; odnotowuje odpowiedzi Komisji na pytania wymagające odpowiedzi na piśmie dotyczące kontroli jakości danych przeprowadzonej przez Służbę Audytu Wewnętrznego, a także zapewnienie, że podejmowane są działania w związku ze zidentyfikowanym problemem;

42. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja uwzględniła w swoim sprawozdaniu rocznym z zarządzania i wykonania informacje na temat ekologicznego planowania budżetu, monitorowania cyfrowego i wymiaru równości płci w budżecie Unii; zauważa, że liczba programów, w przypadku których wkład w równouprawnienie płci jest nieznany, spadła do 72 %; popiera stanowisko Komisji, zgodnie z którym należy jeszcze bardziej zmniejszyć tę liczbę;

Dochody

43. zauważa, że na dochody budżetu Unii składają się zasoby własne, zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel i inne dochody; zauważa, że w 2022 r. zasoby własne oparte na dochodzie narodowym brutto (DNB) wyniosły 103,9 mld EUR (42,3 %), zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel wyniosły 62,2 mld EUR (25,4 %), tradycyjne zasoby własne (TZW) – 25,9 mld EUR (10,6 %), wkłady i zwroty związane z umowami i programami Unii wyniosły 20,9 mld EUR (8,5 %), zasoby własne oparte na podatku od wartości dodanej (VAT) – 19,7 mld EUR (8,0 %), zasoby własne oparte na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi – 6,3 mld EUR (2,6 %), a inne dochody wyniosły 6,4 mld EUR (2,6 %);

44. odnotowuje sprawozdanie specjalne Trybunału nr 25/2022 w sprawie weryfikacji dochodu narodowego brutto (DNB) na potrzeby finansowania budżetu Unii; przypomina, że dane DNB przekazywane przez państwa członkowskie stanowią podstawę do obliczania wkładów państw członkowskich, i w związku z tym uważa, że Komisja musi poprawić efektywność cyklu weryfikacji zgodnie z zaleceniami Trybunału; z zadowoleniem przyjmuje wnioski Trybunału, że proces weryfikacji danych DNB przeprowadzony przez Urząd Statystyczny Unii Europejskiej (Eurostat) był skuteczny; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Eurostat przygotował plan działania w celu realizacji zaleceń z myślą o ich wdrożeniu po cyklu 2020–2024;

45. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Trybunału zawarty w sprawozdaniu rocznym za 2022 r., że poziom błędu w transakcjach po stronie dochodów nie był istotny, a systemy zarządzania dochodami są zasadniczo skuteczne; jest zaniepokojony uchybieniami stwierdzonymi przez Trybunał w zarządzaniu TZW i ich księgowaniem przez niektóre państwa członkowskie oraz w działaniach Unii podjętych w celu zmniejszenia luki w należnościach celnych i zapewnienia kompletności TZW; z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte w tym zakresie przez Komisję i państwa członkowskie;

46. na podstawie sprawozdania rocznego o ochronie interesów finansowych Unii zauważa, że w 2022 r. liczba nieprawidłowości związanych z nadużyciem finansowym w odniesieniu do TZW (454) spadła o 6,8 %, a liczba nieprawidłowości niezwiązanych z nadużyciem finansowym (4 207) wzrosła o 9,4 % w porównaniu ze średnią z 5 lat w latach 2018–2022; zauważa, że większość przypadków nadużyć finansowych zgłoszonych w 2022 r. dotyczy nieprawidłowej wartości i nieprawidłowej klasyfikacji lub błędnego opisu towarów, natomiast przemyt pozostaje jednym z głównych sposobów działania; zauważa, że większość przypadków nadużyć finansowych wykrywana jest w ramach inspekcji przeprowadzanych przez krajowe służby ds. zwalczania nadużyć finansowych i w ramach kontroli podczas zwolnienia towarów; zauważa, że stopa odzysku wynosi obecnie 48 %, chociaż można się spodziewać, że wzrośnie w przyszłości ze względu na czas trwania tego procesu;

47. odnotowuje podsumowanie odstąpień od odzyskiwania ustalonych wierzytelności w załączniku 9 do sprawozdania rocznego z zarządzania i wykonania za 2022 r.; zauważa, że całkowita ogólna wartość nieodzyskanych kwot wyniosła 40,4 mln EUR, co stanowi wzrost o 28 % w porównaniu z 2021 r. (31,4 mln EUR), i uważa, że stanowi to utratę dochodów dla budżetu Unii;

48. z zadowoleniem przyjmuje wydarzenia, które doprowadziły do zniesienia zarówno ilościowego, jak i nieokreślonego ilościowo zastrzeżenia w dziedzinie wyrobów włókienniczych i obuwia importowanych z Chin; zauważa z zadowoleniem, że

Zjednoczone Królestwo zapłaciło już całkowitą należną kwotę (ostateczna płatność w wysokości 1,57 mld EUR w styczniu 2023 r.) wraz z odsetkami (1,4 mld EUR w lutym 2023 r.); zauważa, że 26 państw członkowskich dokonało znacznych płatności tymczasowych z tytułu spodziewanych kwot należnych budżetowi Unii oraz że zgodnie z wyrokiem TSUE w sprawie C-213/19 Komisja zastosuje tę samą metodę kwantyfikacji w odniesieniu do tych państw członkowskich co w przypadku Zjednoczonego Królestwa, co doprowadzi do ponownego obliczenia kwot i umożliwi Komisji całkowite zakończenie tego procesu;

Zalecenia

49. wzywa Komisję do:

(i) uwzględnienia sugestii Parlamentu Europejskiego zawartych w jego rezolucjach w sprawie zasobów własnych, aby zapewnić zasoby na spłatę inwestycji dokonanych w ramach NGEU;
(ii) wykorzystania wszelkich dostępnych środków, aby promować współpracę między służbami ds. zwalczania nadużyć finansowych a agencjami celnymi w celu wykrywania nadużyć finansowych mających wpływ na dochody Unii, zapobiegania im i ich korygowania;
(iii) poinformowania organu udzielającego absolutorium o wynikach przeglądu pobranych zasobów własnych;
(iv) starannego przeanalizowania różnic w stopach odzysku w poszczególnych państwach członkowskich, aby określić ewentualne konkretne niedociągnięcia;

Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa

50. zauważa, że budżet na programy w dziale 1 WRF „Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa” wyniósł 25,2 mld EUR (12,9 % budżetu Unii) i jest podzielony w następujący sposób: 15,8 mld EUR (62,8 %) na badania naukowe, 3,5 mld EUR (14,0 %) na transport, energię i technologie cyfrowe, 2,7 mld EUR (10,6 %) na Program InvestEU, 2 mld EUR (8,0 %) na przestrzeń kosmiczną i 1,2 mld EUR (4,6 %) na inne obszary; zauważa, że na dzień 31 grudnia 2022 r. ostatecznie przyjęte w budżecie środki na zobowiązania wyniosły 21 845,08 mln EUR i że wykorzystano 99,99 % tych środków (21 842,58 mln EUR); zauważa ponadto, że ostatecznie przyjęte w budżecie środki na płatności wyniosły 20 605,64 mln EUR i że wykorzystano 99,35 % tych środków (20 4710,31 mln EUR);

Innowacje i badania

51. podkreśla, że unijne programy finansowania badań naukowych i innowacji są bardzo ważne dla rozwoju naukowego, społecznego i technologicznego/gospodarczego Unii, ponieważ umożliwiają zmniejszanie nierówności, a także dla odbudowy, transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz dla zmniejszenia zależności energetycznej Unii od Rosji; przypomina, że program „Horyzont Europa” jest najważniejszym programem w zakresie badań naukowych i innowacji w Europie, a jego całkowity budżet wynosi 95,5 mld EUR, w tym 5,4 mld EUR z instrumentu NGEU; zauważa, że w ramach RRF przeznaczono około 48 mld EUR na inwestycje w badania naukowe i innowacje;

52. odnotowuje późne przyjęcie podstaw prawnych programu „Horyzont Europa” w 2021 r. i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2021 r. i 2022 r. Komisji udało się osiągnąć

wykonanie budżetu na poziomie blisko 100 %; zauważa, że do końca 2022 r. podpisano 5 509 umów o udzielenie dotacji; odnotowuje, że choć średni wskaźnik zatwierdzania wniosków wzrósł z 11,9 % w programie „Horyzont 2020” do 15,9 % w programie „Horyzont Europa”, nadal nie można sfinansować 7 z 10 bardzo wartościowych wniosków; aby można było je sfinansować, potrzebne byłoby dodatkowe 34,3 mld EUR;

53. zauważa, że Trybunał zbadał 127 transakcji obejmujących pełen zakres wydatków w ramach tego działu WRF, w szczególności program „Horyzont 2020”, instrument „Łącząc Europę”, instrumenty finansowe i program kosmiczny, w tym informacje na temat prawidłowości przedstawione w rocznych sprawozdaniach z działalności Dyrekcji Generalnej ds. Badań Naukowych i Innowacji (DG RTD) i Dyrekcji Generalnej ds. Przemysłu Obronnego i Przestrzeni Kosmicznej (DG DEFIS);

54. zauważa, że Trybunał szacuje, iż poziom błędu w wydatkach w dziale „Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa” w 2022 r. był istotny i wyniósł 2,7 %; zauważa z zadowoleniem, że jest to znaczny spadek w porównaniu z 4,4 % w 2021 r.; odnotowuje uwagę Trybunału, że najwięcej błędów wystąpiło w obszarze wydatków na badania naukowe i innowacje, przede wszystkim w związku z kosztami osobowymi; zauważa, że poziom błędu obliczony przez Komisję dla tego działu wyniósł 1,5 %;

55. zauważa, że błędy kwantyfikowalne związane z kosztami niekwalifikowalnymi stanowią 98 % szacowanego przez Trybunał poziomu błędu w 2022 r.; zauważa z zaniepokojeniem w szczególności, że zasady deklarowania kosztów osobowych w ramach programu „Horyzont 2020” pozostają skomplikowane i że ich obliczanie pozostaje istotnym źródłem błędu (67 % szacowanego poziomu błędu w 2022 r.); zwraca uwagę, że Komisja opracowała i promuje korzystanie z narzędzia Personnel Costs Wizard, aby pomóc beneficjentom w prawidłowym deklarowaniu kosztów osobowych;

56. zauważa, że zdecydowana większość projektów w próbie Trybunału pochodzi z programu „Horyzont 2020”, przy czym w próbie z 2022 r. uwzględniono tylko jeden projekt w ramach programu „Horyzont Europa”; podkreśla, że według Trybunału pewne uproszczenia w programie „Horyzont 2020”, w szczególności wprowadzenie stawki zryczałtowanej w przypadku kosztów pośrednich, zmniejszyły obciążenie administracyjne beneficjentów i mogą ograniczyć ryzyko wystąpienia błędu;

57. odnotowuje uwagi przedstawione przez dyrektora generalnego ds. badań naukowych i innowacji podczas wysłuchania w sprawie udzielenia absolutorium, zgodnie z którymi Komisja zamierza zwiększyć wypłatę środków z programu „Horyzont Europa” w formie kwot ryczałtowych z 2 % w 2022 r. do 50 % w 2027 r.; odnotowuje w tym kontekście przeprowadzony przez Trybunał szczegółowy przegląd procedur i wytycznych Komisji dotyczących ryczałtowych dotacji na badania naukowe; odnotowuje stwierdzenie Komisji, że poziom kontroli pod względem oszczędności, wydajności i skuteczności jest wyższy w ocenie wniosków o płatność ryczałtową;

58. podkreśla kluczową rolę sektora prywatnego w niwelowaniu luki innowacyjnej w Unii oraz we wspieraniu konkurencyjności i wzrostu gospodarczego Unii; uważa w szczególności, że konieczne jest dalsze promowanie i ułatwianie w jak największym stopniu udziału małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w unijnych programach

finansowania badań naukowych i innowacji; odnotowuje wniosek Trybunału, zgodnie z którym MŚP i przedsiębiorstwa wchodzące na rynek są bardziej narażone na popełnianie błędów niż inni beneficjenci, i z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji na rzecz zapewnienia im szczególnego wsparcia, na przykład poprzez kampanie informacyjne oraz kontakty z systemem krajowych punktów kontaktowych i specjalnym punktem informacyjnym serwisu informacji o badaniach;

59. zauważa, że ocena ryzyka nadużyć finansowych w sektorze badań naukowych i innowacji została zaktualizowana w 2022 r. w ramach prac poprzedzających aktualizację wspólnej strategii zwalczania nadużyć finansowych w 2023 r.; odnotowuje opracowanie i przyjęcie w 2022 r. wytycznych dotyczących kontroli ex ante w zakresie zwalczania nadużyć finansowych w ramach programu „Horyzont Europa", które stanowią część strategii kontroli ex ante programu „Horyzont Europa"; zauważa, że głównym organem kompetentnym w dziedzinie badań naukowych i innowacji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych jest Komitet ds. Nadużyć i Nieprawidłowości w dziedzinie Badań Naukowych (komitet FAIR), który spotkał się dwukrotnie w 2022 r.; zauważa, że w 2022 r. DG RTD zaktualizowała również swoją strategię zwalczania nadużyć finansowych;

60. przypomina, że wspieranie, przyciąganie i zatrzymywanie talentów jest jedną z pięciu inicjatyw przewodnich Nowego europejskiego planu na rzecz innowacji, przyjętego 5 lipca 2022 r.; przyjmuje do wiadomości oświadczenia komisarz Ivanovej, wygłoszone podczas wysłuchania w sprawie udzielenia absolutorium, na temat wysiłków, jakie Komisja podejmuje, aby zwiększyć inkluzywność w programach „Horyzont 2020" i „Horyzont Europa"; odnotowuje uznanie przez komisarz, że konieczne są dalsze wysiłki na rzecz zwiększenia udziału kobiet i młodzieży w unijnych programach w zakresie badań naukowych i innowacji; w związku z tym odnotowuje wysiłki Komisji na rzecz wdrożenia przepisów związanych z planami dotyczącymi równouprawnienia płci w ramach programu „Horyzont Europa" oraz wspólne wysiłki BRT-EAC mające na celu zainteresowanie utalentowanych kobiet dziedziną STEM; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że oprócz innych inicjatyw Unii mających na celu wspieranie i wzmacnianie pozycji kobiet w dziedzinie technologii i innowacji Komisja ogłosiła w 2022 r. drugą edycję inicjatywy Women TechEU o zwiększonym budżecie wynoszącym 10 mln EUR; spotkało się to z ogromnym zainteresowaniem i złożono rekordową liczbę wniosków (467) z 35 państw członkowskich i państw stowarzyszonych w ramach programu „Horyzont Europa";

61. z zadowoleniem przyjmuje rolę ERBN we wspieraniu czołowych naukowców w Europie; ich osiągnięcia podkreślają liczne nagrody, w tym 14 Nagród Nobla, 6 Medali Fieldsa i 11 Nagród Wolfa; z zadowoleniem przyjmuje 2 300 zgłoszeń patentowych i 400 firm typu spin-off utworzonych dzięki projektom ERBN;

62. odnotowuje różnice w rozwoju badań naukowych i innowacji w Unii i z zadowoleniem przyjmuje różne środki podjęte przez Komisję w celu zwiększenia inwestycji państw członkowskich w badania naukowe i innowacje, zwłaszcza państw osiągających gorsze wyniki w zakresie badań naukowych i innowacji; poświęcono na ten cel około 48 mld EUR z RRF, w połączeniu z 43 mld EUR z polityki spójności i 3 mld EUR z komponentu „Rozszerzanie uczestnictwa i rozpowszechnianie doskonałości" programu „Horyzont Europa"; zauważa, że pomimo wysiłków Komisji na rzecz zwiększenia środków finansowych przydzielanych naukowcom w krajach objętych inicjatywą

szerszego uczestnictwa kilka „krajów nadrabiających zaległości” nie wykazuje jeszcze postępów;

63. zauważa, że w następstwie rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie Komisja wstrzymała udział rosyjskich podmiotów publicznych w realizowanych projektach w ramach programu „Horyzont 2020” i przyszłych projektach programu „Horyzont Europa”; odnotowuje, że ostatnia zmiana „głównego” programu prac „Horyzont Europa” na lata 2021–2022, przyjęta 10 maja 2022 r., obejmowała działania mające na celu wsparcie naukowców, którzy wcześniej prowadzili działalność w Ukrainie; zauważa, że Komisja udzieliła wsparcia finansowego w formie dotacji w wysokości 1,5 mln EUR Ukraińskiej Narodowej Fundacji Badawczej na utworzenie biura programu „Horyzont Europa” w Ukrainie (Kijów), które będzie promować możliwości finansowania i oferować wsparcie przy opracowywaniu wniosków i poszukiwaniu partnerów w Europie;

Energia

64. zwraca uwagę na złożoność ram polityki energetycznej w Unii i podkreśla, że zapewnienie lepszych wzajemnych połączeń jest centralnym elementem unijnego rynku energii; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie nowego rozporządzenia (UE) 2022/869 w sprawie transeuropejskiej infrastruktury energetycznej („rozporządzenie TEN-E”)[4]; uważa, że za pośrednictwem TEN-E, instrumentu „Łącząc Europę” i RRF / planu RePowerEU Unia zapewniła solidne ramy prawne inwestycjom w infrastrukturę energetyczną, umożliwiającym stawienie czoła wyzwaniom związanym z dekarbonizacją i zmniejszenie zależności od importu paliw kopalnych; odnotowuje wysiłki podejmowane w celu koordynacji budowy infrastruktury elektroenergetycznej o wysokim priorytecie we wszystkich państwach członkowskich, cyfryzacji systemu energetycznego Unii oraz stymulowania inwestycji w sieci w odpowiednim otoczeniu regulacyjnym, w szczególności w ramach instrumentu „Łącząc Europę” – Energia;

65. zauważa, że w ramach instrumentu „Łącząc Europę” – Energia 1 i 2 (2014–2023) zapewniono łącznie wsparcie o wartości 6,3 mld EUR na rzecz projektów energetycznych (5,8 mld EUR na prace, 0,5 mld EUR na badania) dla ponad 117 projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, a do końca 2022 r. ukończono 107 działań, które otrzymały wsparcie w ramach „Łącząc Europę” – Energia 1;

Zalecenia

66. wzywa Komisję do:

(i) dalszego stosowania uproszczonych zasad i procedur, środków cyfryzacji i uproszczonych metod rozliczania kosztów, przy jednoczesnym uwzględnieniu w szczególności ryzyka nieprawidłowości i nadużyć finansowych oraz kosztów kontroli;
(ii) dalszego propagowania wśród beneficjentów korzystania z narzędzia Personnel Costs Wizard, w szczególności wśród przedsiębiorstw wchodzących na rynek i

[4] Dz.U. L 152 z 3.6.2022, s. 45–102.

MŚP, w celu obniżenia poziomu błędu związanego z kosztami osobowymi;

(iii) kontynuowania wysiłków na rzecz realizacji unijnego programu badawczego bardziej sprzyjającego włączeniu społecznemu poprzez udzielanie wsparcia, wyznaczanie jasnych celów i organizowanie specjalnych programów badawczych dla niedostatecznie reprezentowanych grup docelowych, takich jak kobiety i młodzież, a także poprzez dążenie do zrównoważonej reprezentacji geograficznej w całej Unii;

(iv) wspierania państw członkowskich, zwłaszcza „państw nadrabiających zaległości", i zachęcania ich do pełnego wykorzystania synergii między dostępnymi funduszami unijnymi, w tym RRF i funduszami spójności, aby zwiększyć liczbę działań w zakresie badań naukowych i innowacji w tych państwach; oraz

(v) dalszego finansowania w celu stworzenia zintegrowanej, innowacyjnej i odpornej unii energetycznej promującej bezpieczną, zrównoważoną, konkurencyjną i przystępną cenowo energię dla wszystkich, w szczególności MŚP oraz konsumentów znajdujących się w trudnej sytuacji i dotkniętych ubóstwem energetycznym, przy jednoczesnym przyspieszeniu czystej i sprawiedliwej transformacji energetycznej Europy, tak aby do 2050 r. stała się ona pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu;

Spójność, odporność i wartości

67. zauważa, że budżet na programy w dziale 2 WRF „Spójność, odporność i wartości" wyniósł 79,1 mld EUR (40,4 % budżetu Unii) i jest podzielony w następujący sposób: 53,6 % na Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) i inne operacje regionalne, 23,6 % na Europejski Fundusz Społeczny (EFS), 12,6 % na Fundusz Spójności (FS), 4,4 % na program Erasmus+, 2,3 % na instrument „Łącząc Europę" – Transport, 0,6 % na europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne i 2,9 % na inne obszary; zauważa, że na dzień 31 grudnia 2022 r. ostatecznie przyjęte w budżecie środki na zobowiązania wyniosły 67 805,19 mln EUR i że wykorzystano 98,29 % tych środków (66 644,24 mln EUR); zauważa ponadto, że ostatecznie przyjęte w budżecie środki na płatności wyniosły 63 104,31 mln EUR i że wykorzystano 99,86 % tych środków (63 054,76 mln EUR);

68. zwraca uwagę, że w 2022 r. kontynuowano wdrażanie polityki spójności w ramach okresu programowania 2014–2020 oraz że w odniesieniu do okresu 2021–2027 Komisja zakończyła negocjacje w sprawie wszystkich programów i dokonała jedynie płatności zaliczkowych na kwotę 6,5 mld EUR;

69. zauważa, że wskaźnik absorpcji funduszy polityki spójności w okresie programowania 2014–2020 wyniósł 79,2 % pod koniec 2022 r. (86 % na koniec 2023 r., z uwzględnieniem nowo dodanego Wsparcia na rzecz odbudowy służącej spójności oraz terytoriom Europy (REACT-EU) w latach 2021–2022); jest to podobny poziom do poziomu w tym samym momencie w latach 2007–2013; odnotowuje, że programy na lata 2014–2020 obejmują ponad 1 mln projektów i że jak dotąd wsparły one 2,4 mln przedsiębiorstw, a także umożliwiły utworzenie 370 000 nowych miejsc pracy, poprawienie charakterystyki energetycznej ponad 540 000 gospodarstw domowych, wygenerowanie 6 000 megawatów nowych odnawialnych źródeł energii oraz zapewnienie 6,3 mln gospodarstw domowych dostępu do sieci szerokopasmowej;

70. zauważa ponadto, że w 2022 r. w ramach działań polityki spójności na rzecz uchodźców

w Europie (CARE) oraz w ramach elastycznej pomocy dla terytoriów (FAST-CARE) uruchomiono ponad 1,3 mld EUR, aby pomóc państwom członkowskim i regionom we wspieraniu milionów uchodźców ukraińskich poszukujących schronienia na terytorium Unii, w tym jeśli chodzi o główne programy integracji społecznej, opiekę zdrowotną, żywność lub niezbędną pomoc oraz poradnictwo zawodowe; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że proponowane środki podlegają tym samym obowiązkom dotyczącym odpowiednich systemów zarządzania i kontroli oraz należytego zarządzania finansami, które mają zastosowanie do funduszy polityki spójności;

71. zauważa, że Trybunał zbadał próbę 260 transakcji obejmujących pełny zakres wydatków w ramach działu 2 WRF; zauważa z zaniepokojeniem, że szacowany przez Trybunał ogólny poziom błędu w dziale „Spójność, odporność i wartości” w 2022 r. wyniósł 6,4 %, czyli powyżej progu istotności; zwraca uwagę na wyraźny wzrost ogólnego poziomu błędu oszacowanego przez Trybunał w 2022 r. w porównaniu z poprzednimi latami (3,6 % w 2021 r., 3,5 % w 2020 r.), podczas gdy Komisja szacuje, że ryzyko płatności w 2022 r. wynosi od 1,9 % do 2,7 %, czyli jest na podobnym poziomie jak w poprzednich latach (1,9–2,5 % w 2021 r., 2,1 % –2,6 % w 2020 r.);

72. odnotowuje uwagę Trybunału, że zbliżający się koniec okresu kwalifikowalności dla programów na lata 2014–2020 (31 grudnia 2023 r.) zwiększył presję na absorpcję środków oraz że podczas pandemii COVID-19 skuteczność kontroli i weryfikacji przeprowadzanych przez instytucje zarządzające i audytowe mogła zostać ograniczona, co mogło zwiększyć ryzyko niewykrytych błędów i nieprawidłowości; zauważa, że Komisja przyznaje, iż szczególna sytuacja i elastyczność zapewniona w czasie pandemii COVID-19 mogły mieć wpływ na ryzyko nieprawidłowości ze względu na potrzebę znalezienia alternatywnych (zdalnych) sposobów kontroli wydatków; podkreśla jednak, że według Komisji zidentyfikowane zagrożenia i nieprawidłowości są raczej powiązane z rodzajem działań realizowanych podczas pandemii COVID-19 lub z wdrażaniem czy rozumieniem elastyczności wprowadzonej w przepisach dotyczących zamówień publicznych;

73. odnotowuje wyjaśnienia Trybunału, zgodnie z którymi jego poziom błędu odnosi się do części zadeklarowanych wydatków, w przypadku której uznaje, że nie spełniono w pełni warunków płatności określonych w rozporządzeniu (UE, Euratom) 2018/1046 („rozporządzenie finansowe”)[5], rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów oraz w dyrektywie (UE) 2017/1371 w sprawie ochrony interesów finansowych Unii („dyrektywa PIF”)[6], co prowadzi do bezpośredniego i wymiernego wpływu finansowego na kwotę płatności zatwierdzoną w tym czasie z budżetu Unii; przyjmuje do wiadomości wyjaśnienie Trybunału, że poziom błędu nie powinien być interpretowany jako równoważny potencjalnej kwocie korekt finansowych, które Komisja może nałożyć zgodnie z obowiązującymi przepisami;

74. zauważa, że w rocznych sprawozdaniach z działalności Komisja podaje, w odniesieniu do każdego programu i ogólnie w odniesieniu do funduszy, poziomy błędu, które ściśle odnoszą się do nieprawidłowości prowadzących do korekt finansowych; zauważa, że aby nałożyć korekty finansowe, Komisja musi stwierdzić, że wystąpiła

[5] Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1
[6] Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29–41

nieprawidłowość w rozumieniu art. 2 pkt 36 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, podczas gdy nie wszystkie formalne naruszenia i błędy uwzględnione przez Trybunał jako błędy kwantyfikowalne w szacowanym poziomie błędu prowadzą do wydatków niekwalifikowalnych, ponieważ nie stanowią nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 36 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów;

75. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja przyjmuje wszystkie zalecenia Trybunału i zobowiązuje się do wyjaśnienia obowiązujących przepisów i wymaganych prac kontrolnych ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym w ścisłej współpracy z Trybunałem, w celu ograniczenia tych rozbieżności w przyszłych ocenach i podczas kwantyfikacji błędów; zachęca obie instytucje, wraz ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, do dalszych działań na rzecz zmniejszenia rozbieżności w celu zapewnienia jasności prawa i dopilnowania, aby audyty nie prowadziły do nadmiernych obciążeń administracyjnych dla beneficjentów i aby w ten sposób osiągać cele polityczne w terenie;

76. zauważa, że Trybunał stwierdził wzrost liczby konkretnych rodzajów błędów, takich jak niekwalifikowalne koszty i projekty oraz naruszenia zasad rynku wewnętrznego, w tym przepisów dotyczących zamówień publicznych i pomocy państwa; są to te same kategorie nieprawidłowości jak te stwierdzone przez Komisję i instytucje audytowe na podstawie ich wspólnej typologii; zauważa, że 3 % szacowanego przez Trybunał poziomu błędu wynoszącego 6,4 % w dziale 2 jest związane ze współfinansowanymi w 100 % priorytetami w ramach inicjatywy inwestycyjnej w odpowiedzi na koronawirusa (CRII+), która umożliwiła bardziej elastyczne wydatkowanie środków; zauważa, że Komisja nie znalazła dowodów kontroli świadczących o ogólnym znaczącym wpływie nowych rodzajów środków i elastyczności wprowadzonych w odniesieniu do poziomów błędu w programie, oraz odnotowuje fakt, że Komisja podjęła środki w celu zapobieżenia takiemu ryzyku;

77. zauważa, że w odniesieniu do EFRR i Funduszu Spójności Komisja dokonała korekt finansowych i wycofań na kwotę 11 mld EUR w okresie programowania, w tym 2,4 mld EUR w roku obrachunkowym 2021–2022; zauważa ponadto, że Komisja kontynuuje wdrażanie ukierunkowanego „planu działania w zakresie zamówień publicznych” we współpracy z państwami członkowskimi;

78. odnotowuje uwagę Trybunału, że nakładanie się okresów programowania w połączeniu z dostępnością dodatkowych instrumentów finansowania w ramach NGEU (REACT-EU i RRF) o bardziej ograniczonym okresie trwania mogło stanowić obciążenie dla zdolności administracyjnych państw członkowskich w okresie programowania i na początku wdrażania ich programów spójności na lata 2021–2027; zauważa, że w 2022 r. władze krajowe i regionalne musiały skupić się na przeprogramowaniu programów polityki spójności na lata 2014–2020, w tym na wprowadzeniu środków finansowanych w ramach CRII(+), REACT-EU, elastycznej pomocy dla terytoriów (FAST-CARE) i wspierania przystępnej cenowo energii (SAFE), a także na wdrażaniu planów krajowych w ramach RRF, aby stawić czoła różnym kryzysom oraz podjąć działania naprawcze i ratownicze; zauważa, że Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej (DG REGIO) wspiera władze krajowe i regionalne, aby zapewnić pełną realizację programów na lata 2014–2020;

79. zauważa, że komplementarność charakteryzuje związek między funduszami polityki

spójności a innymi unijnymi instrumentami finansowania; przypomina, że fundusze polityki spójności i RRF różnią się pod względem celów ogólnych, harmonogramu, trybu zarządzania i finansowania, ale podkreśla, że komplementarność między nimi jest możliwa i oczekiwana, pod warunkiem że te same koszty nie zostaną pokryte dwukrotnie;

80. zauważa, że Komisja ściśle monitoruje sytuację, w szczególności gdy krajowe organy koordynujące RRF są takie same jak w przypadku funduszy polityki spójności, i nalegała na przeznaczenie wystarczających dodatkowych zdolności administracyjnych i zasobów ludzkich na poszczególne komponenty finansowania unijnego;

81. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ani Trybunał, ani Komisja nie zidentyfikowały żadnych przypadków, w których obowiązkowe współfinansowanie krajowe projektu spójności zostało wypłacone ze środków z RRF w ramach wypłat z RRF w 2022 r.;

82. odnotowuje spostrzeżenie Trybunału, że przeprowadzane przez Komisję przeglądy dokumentacji i kontrole zgodności cechują pewne nieodłączne ograniczenia, jeśli chodzi o potwierdzanie wiarygodności całkowitych poziomów błędów rezydualnych zgłaszanych przez instytucje audytowe; przyjmuje do wiadomości odpowiedź Komisji, zgodnie z którą jej ocena, oparta na połączeniu kontroli dokumentacji i kontroli na miejscu obejmujących poszczególne programy i pakiety dokumentów dotyczących poświadczenia wiarygodności, umożliwia jej dokonanie racjonalnego i rzetelnego oszacowania poziomów błędu dla każdego programu, każdego roku i łącznie w odniesieniu do funduszy polityki spójności;

83. odnotowuje ustalenie Trybunału, zgodnie z którym odsetek pakietów dokumentów dotyczących poświadczenia wiarygodności, w których poziom błędu rezydualnego przekracza 2 %, osiągnął w 2022 r. najwyższy poziom 61 % wydatków w próbie Trybunału w porównaniu z 39 % w poprzednim roku, co odzwierciedla utrzymujące się niedociągnięcia w pracach instytucji audytowych; z niepokojem podkreśla, że wyniki kontroli Trybunału z ostatnich sześciu lat pokazują, że obecnie stosowane kontrole nie równoważą jeszcze w wystarczającym stopniu wysokiego nieodłącznego ryzyka błędu w obszarze spójności, oraz że instytucje zarządzające nie zawsze skuteczne zapobiegają nieprawidłowościom w wydatkach deklarowanych przez beneficjentów lub wykrywają takie nieprawidłowości; zauważa z zaniepokojeniem, że błędy wykryte przez Trybunał świadczą o istotnych niedociągnięciach w pracach instytucji audytowych nad weryfikacją kwalifikowalności wydatków i projektów oraz zgodności z zasadami rynku wewnętrznego; zauważa, że część poziomów błędu rezydualnego oszacowanych ponownie przez Trybunał na powyżej 2 % w skontrolowanych pakietach dokumentów dotyczących poświadczenia wiarygodności wynika z wyżej wymienionych rozbieżności;

84. jest zaniepokojony utrzymującymi się niedociągnięciami zaobserwowanymi przez Trybunał w kontrolach krajowych; mogą one wynikać z nieodpowiedniego zakresu, niejasnej dokumentacji kontroli i filtrowania prób przez krajowe instytucje audytowe, a także z problemów z zasobami, w tym z niewystarczającego finansowania i braku wykwalifikowanej siły roboczej w krajowych instytucjach audytowych; zauważa, że Komisja uważa prace większości instytucji audytowych za wiarygodne i że tylko 7 z 81 instytucji audytowych wymaga poważnych usprawnień;

85. odnotowuje ustalenie Trybunału, zgodnie z którym w celu uproszczenia wydatków beneficjenci finansowania w ramach polityki spójności stosowali uproszczone metody rozliczania kosztów w 77 transakcjach (30 % jego próby), stosując stawki ryczałtowe, standardową sprzedaż kosztów jednostkowych lub połączenie obu tych form; podkreśla, że uproszczone metody rozliczania kosztów są jednym z najważniejszych środków mających na celu zmniejszenie kosztów i obciążeń administracyjnych dla beneficjentów, a tym samym ułatwienie małym beneficjentom dostępu do finansowania i skupienia się w większym stopniu na osiągnięciu celów, przy jednoczesnym obniżeniu poziomu błędu;

86. zauważa, że w odniesieniu do programów na lata 2021–2027 Komisja zachęcała instytucje odpowiedzialne za programy do korzystania ze środków upraszczających przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów, w szczególności do stosowania uproszczonych metod rozliczania kosztów i finansowania niepowiązanego z kosztami odnośnych operacji, aby rozwiązać problemy związane z kwalifikowalnością, ułatwić weryfikacje zarządcze i kontrolować obciążenie beneficjentów; zauważa, że dzięki tym wysiłkom, na przykład w przypadku EFRR i Funduszu Spójności, przyjęto dotychczas 120 systemów uproszczonych metod rozliczania kosztów na poziomie programu w 11 państwach członkowskich i w przypadku programów Interreg (5,7 mld EUR łącznego wkładu), a także 4 programy finansowania niepowiązanego z kosztami odnośnych operacji w 4 państwach członkowskich (na łączną kwotę 1,2 mld EUR);

87. przypomina, że w latach 2021–2027 państwa członkowskie muszą spełnić niektóre horyzontalne lub tematyczne warunki podstawowe określone w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów, które są warunkami wstępnymi skutecznej i wydajnej realizacji celów szczegółowych funduszy; przypomina, że jeżeli warunki podstawowe nie są spełnione w momencie składania Komisji wniosku o płatność w odniesieniu do danego celu szczegółowego, związane z nimi wydatki nie zostaną zwrócone z budżetu Unii, dopóki Komisja nie uzna, że warunek podstawowy został spełniony;

88. na podstawie sprawozdania rocznego dotyczącego ochrony interesów finansowych UE za 2022 r.[7] zauważa, że w latach 2021–2022 liczba nieprawidłowości związanych z nadużyciami finansowymi w obszarze polityki spójności wzrosła o 4,2 %, podczas gdy liczba nieprawidłowości niezwiązanych z nadużyciami finansowymi wzrosła o 10,2 %; zauważa, że Komisja zwróciła się do instytucji audytowych o zwrócenie szczególnej uwagi na nowe zagrożenia związane z mnożeniem funduszy i dodatkowym finansowaniem w ramach NGEU, w szczególności na „podwójne finansowanie”, konflikty interesów, nadużycia finansowe lub korupcję; odnotowuje wysiłki Komisji na rzecz promowania stosowania narzędzia punktowej oceny ryzyka ARACHNE wśród niechętnych państw członkowskich oraz na rzecz wprowadzania ulepszeń w tym narzędziu; zauważa, że instytucje audytowe wyraźnie przeciwdziałały ryzyku wystąpienia nadużycia finansowego w 65 % operacji objętych kontrolą w okresie 2014–2020; stanowi to poprawę w odniesieniu do 38 % stwierdzonych przez Trybunał w 2021 r.;

Zalecenia

[7] COM(2023)0464 final.

89. wzywa Komisję do:

(i) kontynuowania współpracy z Trybunałem w celu zbadania ewentualnej komparatywności wyników szacowanych poziomów błędu, a także w celu ujednolicenia interpretacji tekstów prawnych;
(ii) zwracania szczególnej uwagi w swoich audytach na ryzyko związane z elastycznością wprowadzoną wraz ze zmianami w ramach CRII/CRII+;
(iii) kontynuowania wsparcia dla państw członkowskich, biorąc pod uwagę zakończenie okresu programowania 2014–2020 i wdrożenie obecnego, w szczególności poprzez wspieranie budowania zdolności administracyjnych;
(iv) kontynuowania wdrażania ukierunkowanego „planu działania w zakresie zamówień publicznych” we współpracy z państwami członkowskimi, aby pomóc organom odpowiedzialnym za realizację programów i instytucjom zamawiającym w usprawnieniu ich praktyk w dziedzinie zamówień publicznych, w tym sposobów unikania najczęstszych błędów w zamówieniach publicznych związanych z zarządzaniem europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi, a także ukierunkowanych sesji szkoleniowych dla urzędników państw członkowskich;
(v) dalszego upraszczania wdrażania programów spójności oraz ścisłej współpracy z państwami członkowskimi w celu określenia najlepszych praktyk w zakresie cyfryzacji praktyk i procedur;
(vi) podjęcia prac nad harmonizacją metodologiczną i atestacyjną, aby osiągnąć skuteczne wykorzystanie uproszczonych metod rozliczania kosztów, równolegle ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, tak aby beneficjenci mieli wystarczającą przewidywalność co do tego, w jaki sposób opcje te mają zostać wdrożone; oraz zadbania o to, by audyty nie prowadziły do dalszej biurokratyzacji wdrażania i niepotrzebnych obciążeń związanych z audytem dla beneficjentów;
(vii) współpracy z instytucjami audytowymi państw członkowskich, aby w kontrolach i audytach krajowych zapewnić należyte uwzględnienie specyficznego ryzyka podwójnego finansowania, zwłaszcza w przypadku finansowania z RRF; domaga się, aby Komisja przeprowadzała kontrole tematyczne lub kontrole zgodności z przepisami, dostosowane do obszarów wysokiego ryzyka i do państw członkowskich; oraz
(viii) ustanowienia kompleksowego mechanizmu wykorzystania funduszy spójności w przypadku wystąpienia wyjątkowych lub nieprzewidzianych okoliczności, z uwzględnieniem wytycznych dotyczących jego zakresu, dostępności finansowania, zarządzania, audytu i kontroli oraz stosowania;

Zasoby naturalne

90. zauważa, że budżet na programy w dziale 3 WRF „Zasoby naturalne” wyniósł 58,1 mld EUR (29,7 % budżetu Unii) i jest podzielony w następujący sposób: 65,9 % na płatności bezpośrednie w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG), 26,2 % na Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), 4,7 % na wydatki związane z rynkiem w ramach EFRG, 1,8 % na gospodarkę morską i rybołówstwo, 0,9 % na środowisko i klimat (LIFE) oraz 0,5 % na inne obszary; zauważa, że na dzień 31 grudnia 2022 r. w dziale 3 WRF „Zasoby naturalne i środowisko” ostatecznie przyjęte środki na zobowiązania wyniosły 56 681,11 mln EUR, i że wykorzystano 98,92 % tych środków (56 069,86 mln EUR); zauważa ponadto, że ostatecznie przyjęte środki na płatności wyniosły 55 781,71 mln

EUR, i że wykorzystano 98,95 % tych środków (55 197,56 mln EUR);

91. zauważa, że rok 2022 był drugim i ostatnim rokiem okresu przejściowego, w którym państwa członkowskie mogły wykorzystać środki z budżetu wspólnej polityki rolnej (WPR) na lata 2021–2027 oraz dodatkowe 8 mld EUR zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel ze środków NextGenerationEU dla Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) na dalsze płatności na rzecz rolników i innych beneficjentów WPR w oczekiwaniu na wejście w życie nowej WPR 1 stycznia 2023 r.;

92. zauważa, że w roku budżetowym 2022 było ponad 5,9 mln beneficjentów systemów wsparcia bezpośredniego, około 3,5 mln beneficjentów środków rozwoju obszarów wiejskich i około 0,11 mln beneficjentów środków rynkowych; podkreśla, że odporność unijnych rolników i systemu żywnościowego nadal zapewnia bezpieczeństwo żywnościowe w Unii i poza nią, pomimo wyzwań, z którymi musieli się zmierzyć w 2022 r.;

93. zauważa, że niesprowokowana wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie doprowadziła m.in. do uruchomienia rezerwy kryzysowej w formie pakietu wsparcia w wysokości 500 mln EUR, z czego 350 mln EUR udostępniono z rezerwy poszkodowanym producentom, a kolejne 150 mln EUR z EFRG; z zadowoleniem przyjmuje wysoki wskaźnik wykonania (ponad 492 mln EUR) i szybkie wdrożenie; zauważa, że państwom członkowskim zapewniono elastyczność w podejmowaniu decyzji w sprawie sektorów, które uważają za najbardziej dotknięte zakłóceniami na rynku, a także rodzajów programów pomocy, które determinowały zastosowany system kontroli; `

94. zauważa, że Trybunał zbadał próbę 218 transakcji obejmujących pełny zakres wydatków w ramach tego działu WRF; zauważa, że Trybunał zbadał również informacje na temat prawidłowości wydatków przedstawione w rocznych sprawozdaniach z działalności Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich (DG AGRI) i Dyrekcji Generalnej ds. Działań w dziedzinie Klimatu (DG CLIMA), a także wybrane systemy w 17 państwach członkowskich i Zjednoczonym Królestwie; zauważa, że Trybunał szacuje poziom błędu w dziale „Zasoby naturalne” na 2,2 % (1,8 % w 2022 r.) oraz że większość wykrytych błędów dotyczyła transakcji dotyczących rozwoju obszarów wiejskich; zauważa, że DG AGRI szacuje ryzyko przy dokonywaniu płatności na 1,76 %;

95. zauważa, że Trybunał wykrył 21 błędów kwantyfikowalnych w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, 7 błędów w płatnościach bezpośrednich, 2 w wydatkach związanych ze środkami rynkowymi i 2 w wydatkach niezwiązanych z WPR; jest uspokojony faktem, że Komisja stwierdziła, iż 8 błędów kwantyfikowalnych ma wpływ finansowy poniżej 100 EUR (zawyżenie deklarowanych obszarów), a w przypadku większości z nich kwota nieprawidłowo wykorzystana wynosi mniej niż 1 000 EUR;

96. zauważa, że większość błędów wykrytych przez Trybunał dotyczyła przekazywania niedokładnych informacji na temat obszarów lub zwierząt (42 %) oraz niekwalifikujących się beneficjentów, działań, projektów i wydatków; z niepokojem zauważa, że – podobnie jak w 2022 r. – w kilku przypadkach Trybunał stwierdził, iż władze państw członkowskich i Komisja dysponowały wystarczającymi informacjami,

aby zapobiec błędom lub wykryć i skorygować je przed zatwierdzeniem wydatków, co skutkowałoby niższym poziomem błędu szacowanym na 1,3%;

97. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Komisji, że model realizacji WPR na lata 2023–2027 ma na celu uproszczenie przepisów i podkreślenie wykorzystania nowych technologii, takich jak system monitorowania obszarów, które pomogą zmniejszyć liczbę błędów; zauważa, że wraz z błędami popełnianymi przez rolników system identyfikacji działek rolnych (LPIS) stanowi podstawę geoprzestrzennego wniosku o pomoc i przypomina o znaczących potencjalnych korzyściach płynących z technologii monitorowania pomocy obszarowej dla rolników, administracji i środowiska;

98. zwraca uwagę na przykład nieprawidłowej deklaracji o działalności rolniczej, którą Trybunał poruszył w sprawozdaniu rocznym, przestawionej w szeregu mediów jako „sprawa dotycząca drzew cytrynowych”, gdzie rolnik zadeklarował utrzymywanie upraw trwałych, podczas gdy w rzeczywistości działka nie była uprawiana od kilku lat; zauważa, że według informacji przekazanych przez Komisję wpływ finansowy tego błędu wyniósł 8 349,06 EUR, wraz z działaniami naprawczymi podjętymi przez właściwe organy krajowe, w tym odzyskaniem wnioskowanej kwoty; wyraża uznanie dla dokładnych prac kontrolnych Trybunału i Komisji oraz szybkich działań następczych podjętych przez odnośną agencję płatniczą;

99. zauważa, że uproszczone metody rozliczania kosztów są stosowane w odniesieniu do całej WPR, w tym rozwoju obszarów wiejskich, gdzie warunki kwalifikowalności są bardziej złożone, a ryzyko błędu jest wyższe, oraz że nadal istnieje potencjał uproszczenia środków, które nie opierają się na deklaracjach obszarowych lub dotyczących zwierząt, w przypadku których państwa członkowskie mogą zdecydować, czy zwrócić rzeczywiste koszty, czy też zapłacić zgodnie z wcześniej określoną produkcją; zauważa, że według Komisji prawie 92 % programów rozwoju obszarów wiejskich korzysta z uproszczonych metod rozliczania kosztów;

100. przypomina, że model pewności WPR obejmuje kontrole pierwszego szczebla przeprowadzane przez agencje płatnicze, działania audytowe prowadzone przez niezależne jednostki certyfikujące, które wydają roczne opinie na temat legalności i prawidłowości wydatków agencji płatniczych, oraz działania Komisji polegające na rozliczaniu rachunków; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że pomimo pewnych niespójności wynikających z różnych harmonogramów aktualizacji zbiorów danych dotyczących kontroli i płatności Trybunał stwierdził, że systemy wybranych agencji płatniczych w wiarygodny sposób obliczały płatności w ramach pomocy, co świadczy o ogólnej jakości i spójności statystyk kontroli i danych dotyczących płatności przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie;

101. z zadowoleniem przyjmuje wzrost zainteresowania zintegrowanym narzędziem informatycznym do eksploracji danych ARACHNE i korzystania z niego przez państwa członkowskie, przy czym 13 państw członkowskich korzysta z tego narzędzia w odniesieniu do co najmniej niektórych środków, a pięć państw członkowskich uczestniczyło w ogólnych warsztatach wprowadzających do ARACHNE; odnotowuje przeszkody zgłoszone przez państwa członkowskie oraz stałe wysiłki Komisji na rzecz ulepszenia ARACHNE;

102. zauważa, że w 2022 r. Komisja zgłosiła wskaźnik wykonania w wysokości 99,69 % w

odniesieniu do zobowiązań w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA), co stanowi wyraźną poprawę w porównaniu ze wskaźnikiem wykonania na poziomie 15,98 % poprzedniego Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) w 2021 r.; zauważa jednak, że 94,76 % z kwoty 1 135,74 mln EUR środków na zobowiązania w 2022 r. i 97,06 % z 148,12 mln EUR w 2021 r. pozostało niewypłacone na koniec danego roku; zauważa ponadto, że wskaźnik wykonania zatwierdzonych środków na płatności w ramach EFMRA w 2022 r. wyniósł 99,99 %, a w przypadku EFMR w 2021 r. – 86,55 %;

103. odnotowuje sprawozdanie specjalne Trybunału 09/2023 w sprawie zabezpieczenia łańcuchów dostaw produktów rolnych podczas pandemii COVID-19 oraz jego wniosek, że reakcja Komisji na zagrożenie, jakie pandemia COVID-19 stwarza dla łańcuchów dostaw produktów rolnych, była pod większością względów właściwa, ale niewystarczająco ukierunkowana; przypomina, że wsparcie bezpośrednie, którego budżet wynosi 712 mln EUR, zostało szybko zrealizowane poprzez realokację niewykorzystanych środków z EFRROW, co spowodowało, że środek ten został w większości wykorzystany przez państwa członkowskie, podczas gdy znaczna część budżetu EFRROW pozostała niewykorzystana na koniec 2019 r.; przypomina ponadto, że 5 z 14 państw członkowskich, które wdrożyły to działanie, udostępniło unijne środki finansowe wszystkim tym rolnikom, którzy ponieśli straty, natomiast pozostałe dziewięć państw ukierunkowało je na wybrane sektory, w których wspierało beneficjentów niezależnie od poniesionych przez nich strat;

Zalecenia

104. wzywa Komisję do:

(i) zwrócenia wyraźnej uwagi w ocenie ex post WPR 2014–2020 na okres przejściowy 2021–2022 i dodatkowe wymogi zawarte w przepisach przejściowych rozporządzenia (UE) 2020/2220 [8];
(ii) wyjaśnienia organowi udzielającemu absolutorium, dlaczego wskaźnik realizacji zobowiązań w ramach EFMRA jest o wiele wyższy niż wskaźnik realizacji jego poprzednika;
(iii) informowania organu udzielającego absolutorium o wykorzystaniu uproszczonych metod rozliczania kosztów w obecnej i nowej WPR oraz oceny ich wykorzystania przez organy państw członkowskich i (potencjalnych) beneficjentów w celu zrozumienia stosunkowo powolnego wdrażania tych opcji;
(iv) uważnego przeanalizowania wskaźników ryzyka w ARACHNE w celu zmniejszenia liczby fałszywych wskaźników i zwiększenia skuteczności pozostałych wskaźników w wykrywaniu sytuacji o wysokim ryzyku w celu ochrony interesów finansowych Unii; oraz
(v) promowania, zapewniania zachęt i wspierania agencji płatniczych państw członkowskich w odniesieniu do korzystania z narzędzi informatycznych, takich jak kontrole w formie monitorowania i inne technologie obrazowania w dziedzinie monitorowania działalności rolniczej;

[8] Dz.U. L 437 z 28.12.2020, s. 1–29.

Migracja i zarządzanie granicami, bezpieczeństwo i obrona

105. zauważa, że budżet na programy w dziale 4 WRF „Migracja i zarządzanie granicami” wyniósł 3,4 mld EUR (1,7 % budżetu Unii) i jest podzielony w następujący sposób: 43,9 % na Fundusz Azylu, Migracji i Integracji (FAMI), 23,1 % na Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami (FZZG) i 33 % na trzy zdecentralizowane agencje: Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej (FRONTEX), Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA) oraz Agencję Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA); zauważa, że na dzień 31 grudnia 2022 r. ostatecznie przyjęte w budżecie środki na zobowiązania wyniosły 3 410,39 mln EUR, i że wykorzystano 99,54 % tych środków (3 394,69 mln EUR); zauważa ponadto, że ostatecznie przyjęte w budżecie środki na płatności wyniosły 3 372,54 mln EUR, i że wykorzystano 97,61 % tych środków (3 292,03 mln EUR);

106. zauważa, że budżet na programy w dziale 5 WRF „Bezpieczeństwo i obrona” wyniósł 1,2 mld EUR i jest podzielony w następujący sposób: 45,6 % na Europejski Fundusz Obronny (EFO), 17 % na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (FBW), 19,2 % na zdecentralizowane agencje: Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA), Europol i Agencję Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL), 6,8 % na bezpieczeństwo jądrowe i likwidację obiektów jądrowych oraz 11,4 % na inne obszary; zauważa, że na dzień 31 grudnia 2022 r. ostatecznie przyjęte w budżecie środki na zobowiązania wyniosły 1 813,03 mln EUR, i że wykorzystano 99,8 % tych środków (1 809,43 mln EUR); zauważa ponadto, że ostatecznie przyjęte w budżecie środki na płatności wyniosły 1 158,67 mln EUR, i że wykorzystano 97,54 % tych środków (1 130,20 mln EUR);

107. zauważa, że znaczna część wydatków w ramach działów 4 i 5 WRF w 2022 r. dotyczyła ukończenia projektów pozostałych z WRF na lata 2014–2020; odnotowuje, że znaczne kwoty programów krajowych w ramach AMIF i FBW na lata 2014–2020 pozostają niewydatkowane (26 % w przypadku AMIF i 33 % w przypadku FBW na koniec 2022 r.), podczas gdy środki na lata 2014–2020 muszą zostać wydane do czerwca 2024 r.;

108. zauważa, że Trybunał zbadał próbę 23 transakcji, która nie jest wystarczająco reprezentatywna dla wydatków w ramach działów 4 i 5 WRF, a zatem nie może przedstawić szacunkowego poziomu błędu; zauważa, że wyniki kontroli Trybunału pokazują, iż na wydatki mają wpływ kwestie kwalifikowalności i zamówień publicznych oraz że jest to obszar wysokiego ryzyka (w 11 z 23 skontrolowanych transakcji, tj. 48 %, wystąpiły błędy); zauważa, że Trybunał określił ilościowo dziewięć błędów, które miały wpływ na kwoty zapisane w budżecie Unii, oraz że stwierdził również cztery przypadki niezgodności z przepisami prawnymi i finansowymi, które nie miały wpływu na budżet Unii; odnotowuje, że Komisja stwierdza, iż ryzyko płatności wynosi poniżej 2 % w przypadku wydatków na migrację i zarządzanie granicami, a także na bezpieczeństwo i obronę;

109. z zadowoleniem przyjmuje postępy stwierdzone przez Trybunał w przeglądzie prac wykonanych przez organy kontrolne sześciu państw członkowskich w ramach przygotowań do rocznych sprawozdań finansowych dotyczących Funduszu Azylu, Migracji i Integracji na lata 2021–2027, Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz (IZGW) oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego; odnotowuje uwagę

Trybunału, że w czasie jego wizyt (między wrześniem 2022 r. a lutym 2023 r.) strategie kontroli sześciu państw członkowskich nie zostały jeszcze przyjęte, co jest warunkiem wstępnym przedłożenia „pakietu dokumentów dotyczących poświadczenia wiarygodności”;

110. zauważa, że strategia DG DEFIS w zakresie zwalczania nadużyć finansowych została zaktualizowana w lutym 2022 r., a jej wdrażanie jest monitorowane i corocznie zgłaszane kierownictwu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 100 % zaleceń OLAF-u dotyczących DG DEFIS zostało wdrożonych i że nie zgłoszono żadnych przypadków nadużyć finansowych na szczeblu Komisji ani przez jej partnerów; odnotowuje, że ostatnia aktualizacja strategii Dyrekcji Generalnej ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych (DG HOME) w zakresie zwalczania nadużyć finansowych miała miejsce w październiku 2021 r. i jest obecnie wdrażana; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że do końca 2022 r. 72 % zaleceń finansowych OLAF-u z poprzedniego roku zostało w pełni wdrożonych, a 28 % było w trakcie wdrażania;

Migracja i zarządzanie granicami

111. zauważa, że w 2022 r. fundusze w ramach działu 4 WRF odegrały zasadniczą rolę w łagodzeniu skutków wojny na Ukrainie; zwraca uwagę, że w ramach funduszy na lata 2014–2020 wprowadzono większą elastyczność, aby zwiększyć możliwości państw członkowskich w zakresie kierowania finansowania na nowe potrzeby, a w ramach instrumentów tematycznych uruchomiono pomoc nadzwyczajną w wysokości 400 mln EUR; zauważa, że przyjęcie programów państw członkowskich na lata 2021–2027 umożliwiło im dostęp do ponad 10 mld EUR w ramach nowych funduszy na okres programowania;

112. zauważa, że ponad 16 milionów osób z Ukrainy i Mołdawii zostało zarejestrowanych jako osoby, które wjechały do Unii od początku wojny na Ukrainie, a ponad 4 miliony osób uciekających przed wojną uzyskało ochronę w Unii; odnotowuje, że Komisja zapewniła wsparcie finansowe Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji, aby wesprzeć ten proces, w ramach projektu o wartości 15 mln EUR ułatwiającego transfer z Mołdawii osób znajdujących się w trudnej sytuacji uciekających z Ukrainy; zauważa ponadto, że 30 listopada 2022 r. Komisja ogłosiła decyzję o przyznaniu wsparcia finansowego w wysokości 5,5 mln EUR na rzecz projektu realizowanego przez Międzynarodową Federację Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca (IFRC) w celu wspierania osób przyjmujących i wszystkich podmiotów zaangażowanych w zapewnianie prywatnego zakwaterowania przesiedleńcom, zestawiając dobre praktyki na potrzeby przyszłych potrzeb; przyjmuje do wiadomości, że w 2022 r., w kontekście finansowania Ukrainy, Komisja przyjęła decyzje zezwalające na wykorzystanie finansowania niepowiązanego z kosztami w wysokości 248 mln EUR (maj 2022 r.) i 137 mln EUR (sierpień 2022 r.), a także na mniejsze dotacje, bezpieczne domy i wsparcie psychospołeczne w wysokości 15 mln EUR;

113. odnotowuje, że w 2022 r. DG HOME przeznaczyła 27 mln EUR na wymianę informacji związanych z bezpieczeństwem oraz 25,5 mln EUR na zwalczanie i zapobieganie przestępczości, w tym terroryzmowi; zauważa ponadto, że w lipcu 2022 r. za pośrednictwem Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Komisja przydzieliła państwom członkowskim 15,7 mln EUR na dalsze wspieranie długoterminowych projektów i działań w ramach europejskiej multidyscyplinarnej platformy przeciwko

zagrożeniom przestępstwami (EMPACT) – instrumentu bezpieczeństwa „kierowanego” przez państwa członkowskie w celu identyfikowania, ustalania priorytetów i przeciwdziałania zagrożeniom stwarzanym przez zorganizowaną i poważną przestępczość międzynarodową;

Bezpieczeństwo i obrona

114. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że udział MŚP w EFO (w szczególności transgraniczny udział MŚP w konsorcjach przemysłowych) jest ułatwiany dzięki ukierunkowanym zaproszeniom do składania wniosków w ramach EFO, premiom finansowym, szczególnym kryteriom przyznawania dotacji oraz wykorzystaniu uproszczonych metod rozliczania kosztów w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych; zauważa, że w zaproszeniach do składania wniosków w ramach EFO w 2022 r. 38,2 % uczestniczących podmiotów stanowiły MŚP, a 20 % całkowitego finansowania dostępnego w ramach tych zaproszeń będzie przeznaczone dla MŚP (166 mln EUR);

115. przypomina, że działania przygotowawcze w zakresie badań nad obronnością (PADR) były prekursorskim programem EFO z budżetem w wysokości 90 mln EUR, w ramach którego sfinansowano 18 projektów badawczych wybranych na podstawie zaproszeń do składania wniosków w latach 2017–2019; odnotowuje z zaniepokojeniem, że Trybunał w swoim sprawozdaniu specjalnym 10/2023: „Działanie przygotowawcze w zakresie badań nad obronnością” zauważa, iż Unii nadal brakuje długoterminowej strategii dla projektów w ramach EFO, zwłaszcza pod względem wpływu, dodatkowych badań, rozwoju, produkcji, zamówień publicznych i innych aspektów; z zadowoleniem przyjmuje, że Komisja zaakceptowała wszystkie zalecenia Trybunału;

116. odnotowuje uwagi Trybunału zawarte w sprawozdaniu specjalnym 10/2023 dotyczące ograniczonej dostępności zasobów ludzkich w Komisji i związanego z tym ryzyka dla EFO; zauważa, że ze względu na kwestie bezpieczeństwa liczba pracowników potrzebnych do zarządzania projektami obronnymi jest wyższa niż w przypadku innych projektów; zauważa, że stale rosnąca liczba wniosków do oceny i projektów do zarządzania wywiera znaczną presję na zasoby ludzkie i stwarza wyzwania w zakresie rekrutacji wykwalifikowanych i odpowiednio doświadczonych pracowników;

Zalecenia

117. wzywa Komisję do:

(i) zapewnienia odpowiedniego budżetu i wykwalifikowanych zasobów ludzkich w celu zacieśnienia współpracy i inwestycji w dziedzinie obronności oraz wdrożenia EFO; oraz
(ii) monitorowania realizacji zaległych zaleceń finansowych OLAF-u;

Sąsiedztwo i świat

118. zauważa, że budżet na programy w dziale 6 WRF „Sąsiedztwo i świat” wyniósł 14,5 mld EUR (7,4 % budżetu Unii) i jest podzielony w następujący sposób: 64,8 % na Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” (ISWMR – „Globalny wymiar Europy”), 16,8 % na pomoc humanitarną (HUMA), 14,4 % na pomoc przedakcesyjną (IPA III) i 4 % na inne działania i programy; zauważa, że na dzień 31 grudnia 2022 r. ostatecznie przyjęte w

budżecie środki na zobowiązania wyniosły 17 670,49 mln EUR, i że wykorzystano 99,79 % tych środków (17 632,52 mln EUR); zauważa ponadto, że ostatecznie przyjęte w budżecie środki na płatności wyniosły 13 156,10 mln EUR, i że wykorzystano 99,19 % tych środków (13 049,50 mln EUR);

119. zauważa, że Trybunał zbadał próbę 72 transakcji, która nie jest wystarczająco reprezentatywna dla wydatków w ramach tego działu WRF, a zatem nie może przedstawić szacunkowego poziomu błędu; zauważa, że wyniki kontroli Trybunału pokazują, iż jest to obszar wysokiego ryzyka (w 34 z 72 skontrolowanych transakcji, tj. 47 %, wystąpiły błędy); zauważa, że Trybunał wykrył 25 błędów, które miały wpływ finansowy na budżet Unii, dotyczących kosztów niekwalifikowalnych, braku dokumentów potwierdzających, zamówień publicznych i nieponiesionych wydatków;

120. przypomina, że Dyrekcja Generalna ds. Polityki Sąsiedztwa i Negocjacji w sprawie Rozszerzenia (DG NEAR) zgłasza ryzyko w momencie zamknięcia swoich rocznych sprawozdań z działalności na podstawie badania przeprowadzonego przez zewnętrznego wykonawcę, określane jako poziom błędu rezydualnego (RER), którego celem jest oszacowanie wskaźnika błędów niewykrytych przez system kontroli wewnętrznej i stwierdzenie, czy jest on skuteczny, czy nie; odnotowuje wyniki badania poziomu błędu rezydualnego z 2022 r., zgodnie z którymi poziom błędu rezydualnego w 2022 r. wynosi 1 %, a zatem poniżej progu istotności wynoszącego 2 %;

121. zauważa, że Trybunał zidentyfikował ograniczenia dotyczące metodyki stosowanej do określenia poziomu błędu rezydualnego, które mogą przyczynić się do jego niedoszacowania, w szczególności fakt, że wykonawca może w niektórych przypadkach całkowicie polegać na wynikach wcześniejszych prac kontrolnych oraz fakt, że oszacowanie poziomu błędu rezydualnego w przypadku dotacji w ramach zarządzania bezpośredniego nie jest uwzględnione w obliczeniach ogólnego wskaźnika poziomu błędu rezydualnego DG NEAR; zauważa, że Komisja utrzymuje, iż ograniczenia te nie mają na nią wpływu, ponieważ (i) możliwość oparcia się na wcześniejszych pracach kontrolnych podlega rygorystycznym warunkom oraz (ii) ogólny poziom błędu uwzględnia dotacje w ramach zarządzania bezpośredniego;

122. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja wdrożyła zalecenia Trybunału dotyczące ujawnienia ograniczeń badania poziomu błędu rezydualnego w rocznych sprawozdaniach z działalności DG NEAR od 2021 r., wzmocnienia kontroli poprzez identyfikację powtarzających się błędów i zapobieganie im, a także ustanowienia przez DG NEAR obowiązku zgłaszania Komisji przez wykonawcę odpowiedzialnego za badanie poziomu błędu rezydualnego wszelkich podejrzeń nadużyć finansowych na szkodę budżetu Unii wykrytych podczas prac prowadzonych w ramach badania poziomu błędu rezydualnego;

123. zauważa z zaniepokojeniem, że w rocznych sprawozdaniach z działalności DG NEAR i Dyrekcji Generalnej ds. Partnerstw Międzynarodowych (DG INTPA) zgłoszono trudności we wdrażaniu nowego operacyjnego systemu informacyjnego OPSYS, który był czasami niestabilny, nie spełniał oczekiwań i wymagał częstych interwencji ze strony zespołów wsparcia DG DIGIT, co doprowadziło do uznania go za ryzyko krytyczne w ocenie ryzyka przeprowadzonej przez DG NEAR;

124. zauważa, że Trybunał ocenił działania w zakresie zwiększania świadomości wśród

pracowników delegatur Unii w obszarach zapobiegania nadużyciom finansowym, etyki i uczciwości; zauważa z zaniepokojeniem, że niektórzy pracownicy, z którymi Trybunał przeprowadził rozmowy, nie zostali przeszkoleni w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym w ciągu ostatnich pięciu lat; zauważa, że DG NEAR udostępnia swoim pracownikom szereg narzędzi i zasobów dotyczących kwestii związanych z nadużyciami finansowymi, takich jak szkolenia, sieć zwalczania nadużyć finansowych wraz z punktami kontaktowymi i wytyczne; odnotowuje pozytywne wyniki ankiet przeprowadzonych przez DG NEAR w celu monitorowania poziomu uświadomienia w zakresie nadużyć finansowych wśród pracowników, a także fakt, że zidentyfikowano pewne obszary wymagające poprawy i wdrażany jest plan działania;

125. z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie przez Komisję kilku mechanizmów mających na celu ograniczenie ryzyka i zabezpieczenie właściwego wykorzystania funduszy unijnych wydatkowanych w niestabilnych regionach lub strefach konfliktu; odnotowuje, że Komisja systematycznie ocenia zagrożenia korupcyjne w krajach partnerskich i wykorzystuje szereg narzędzi do ich łagodzenia, a jednocześnie stosuje warunki i wskaźniki wydajności w celu promowania przejrzystości i rozliczalności podatkowej poprzez wsparcie budżetowe; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że według danych Banku Światowego kraje korzystające z unijnego wsparcia budżetowego z czasem poprawiły swoje wyniki pod względem przeciwdziałania korupcji;

126. zauważa z zaniepokojeniem, że Trybunał w swoim sprawozdaniu specjalnym 14/2023: „Programowanie Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny wymiar Europy” stwierdził, że chociaż Komisja i ESDZ połączyły finansowanie w jeden instrument – Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, który obejmuje ponad 70 % środków Unii przeznaczonych na działania zewnętrzne w okresie finansowania 2021–2027, stosowały one dwie różne metodyki przydziału środków dla krajów objętych i nieobjętych polityką sąsiedztwa, a wieloletnie programy indykatywne nie zapewniały, że wybrane sektory interwencji są tymi, w których finansowanie unijne mogłoby przynieść efekty;

127. zauważa, że w następstwie nikczemnych ataków terrorystycznych przeprowadzonych przez Hamas przeciwko Izraelowi 7 października 2023 r. Komisja ogłosiła 9 października 2023 r. decyzję o dokonaniu przeglądu pomocy Unii dla Palestyny; z zadowoleniem przyjmuje, że przegląd, sfinalizowany 21 listopada 2023 r., wykazał, iż Komisja przeprowadza kontrole ex ante i ex post oraz stosuje system zabezpieczeń, które funkcjonują prawidłowo, oraz że nie znaleziono dowodów na to, że środki zostały przekierowane na cele inne niż te, na które zostały przyznane; podkreśla ponadto, że zgodnie z odpowiedzią Komisji obecne zasady dotyczące procedur przetargowych i zaproszeń do składania wniosków sprawiają, że udział podmiotów, osób lub grup powiązanych z organizacjami terrorystycznymi jest kategorycznie niezgodny z jakimkolwiek finansowaniem unijnym;

128. odnotowuje, że w 2022 r. DG NEAR wypłaciła Ukrainie 910,8 mln EUR w ramach pomocy dwustronnej, z czego 698 mln EUR wypłacono w ramach wsparcia budżetowego; zauważa, że blisko 200 milionów EUR z bieżących projektów zostało z powodzeniem wykorzystanych w celu dotarcia do beneficjentów, zanim partnerzy humanitarni mogli uruchomić swoje programy pomocowe; odnotowuje, że ograniczenia w odpowiednim monitorowaniu projektów na Ukrainie doprowadziły do zastrzeżeń w

rocznym sprawozdaniu z działalności DG NEAR za 2022 r. oraz że wdrażane są działania naprawcze, takie jak monitorowanie postępów w realizacji projektów poprzez przeglądy dokumentacji, rozwiązania zdalne i korzystanie z pośrednictwa dostawcy usług;

129. z zadowoleniem przyjmuje, że OLAF podpisał porozumienia o współpracy administracyjnej zarówno z Prokuraturą Generalną Ukrainy 11 lutego 2021 r., jak i z Państwową Służbą Audytu Ukrainy w marcu 2023 r.; zauważa, że Ukraina ma wkrótce zostać włączona do unijnego programu w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (UAFP) i z zadowoleniem przyjmuje, że OLAF zapewnia wsparcie władzom ukraińskim w ich krajowych wysiłkach i strategiach w zakresie zwalczania nadużyć finansowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Prokuratura Europejska podpisała w lipcu 2023 r. porozumienia robocze z Narodowym Biurem Antykorupcyjnym Ukrainy, mające na celu ułatwienie współpracy w prowadzeniu dochodzeń w sprawach korupcyjnych, oraz w marcu 2022 r. z Prokuraturą Generalną Ukrainy, aby chronić interesy finansowe Unii i Ukrainy poprzez skuteczne prowadzenie dochodzeń i ściganie;

Zalecenia

130. wzywa Komisję do:

(i) w odniesieniu do systemu aplikacji OPSYS, poprawienia jakości nowego oprogramowania, ustabilizowania aplikacji i poprawienia interfejsów między różnymi modułami OPSYS oraz przydzielenia zasobów potrzebnych do zwiększenia jego dopracowania / niezawodności;
(ii) dopilnowania, by wszystkie umowy obejmujące finansowanie unijne były w pełni zgodne z obowiązującym prawodawstwem unijnym, w tym w zakresie rozliczalności, przejrzystości i ochrony funduszy unijnych; sprawienia, by udział podmiotów, osób lub grup powiązanych z organizacjami terrorystycznymi był kategorycznie niezgodny z jakimkolwiek finansowaniem unijnym; oraz dopilnowania, by skrupulatne mechanizmy monitorowania i kontroli gwarantowały, że wszystkie osoby zaangażowane w działania finansowane przez Unię realizują wyłącznie cele i działania, na które zatwierdzono finansowanie UE;
(iii) wprowadzenia odpowiednich środków kontroli w niestabilnych regionach lub strefach konfliktu w celu zapewnienia właściwej kontroli wydatkowania środków unijnych;

Europejska administracja publiczna

Zasoby ludzkie

131. odnotowuje, że budżet na programy w dziale 7 WRF „Europejska administracja publiczna” wyniósł 11,6 mld EUR (5,9 % budżetu Unii), co obejmuje wydatki instytucji i organów Unii na zasoby ludzkie i emerytury (około 70 % całości), budynki, wyposażenie, energię, łączność i technologie informacyjne; zauważa, że z całkowitej kwoty 58,6 % jest wydatkowane przez Komisję (6,7 mld EUR); odnotowuje, że na dzień 31 grudnia 2022 r. ostateczne przyjęte w budżecie środki na zobowiązania dla Komisji Europejskiej wyniosły 6 298,13 mln EUR (wykorzystano 99,84 % tych środków, tj. 6 288,14 mln EUR), a także że ostateczne przyjęte w budżecie środki na płatności wyniosły 6 298,22 mln EUR (wykorzystano 94,66 % tych środków, tj. 5

961,72 mln EUR);

132. zauważa, że Trybunał zbadał próbę 60 transakcji obejmujących pełny zakres wydatków w ramach tego działu WRF oraz wszystkie instytucje i organy Unii; zauważa, że Trybunał zbadał również informacje na temat prawidłowości wydatków zawarte w rocznych sprawozdaniach z działalności wszystkich instytucji i organów, w tym w sprawozdaniach dyrekcji generalnych Komisji i urzędów odpowiedzialnych głównie za wydatki administracyjne, uwzględnione następnie w sprawozdaniu rocznym Komisji z zarządzania i wykonania; odnotowuje z zadowoleniem, że Trybunał ocenia, iż poziom błędu w dziale 7 wieloletnich ram finansowych nie był istotny, i zauważa, że nie ma żadnych nowych zaleceń skierowanych do Komisji;

133. zauważa, że w kwietniu 2022 r. Komisja przyjęła nową strategię w zakresie zasobów ludzkich („strategia kadrowa”), która ma na celu zaspokojenie pojawiających się potrzeb po kryzysie związanym z COVID-19 i koncentruje się na zapewnieniu atrakcyjnego miejsca pracy, szybszej i sprawniejszej selekcji i rekrutacji oraz elastycznej i satysfakcjonującej kariery dla wszystkich pracowników; zauważa, że dokument ten jest zbiorem intencji dotyczących zmian i ulepszeń, które powinny być stopniowo wdrażane, a część jego treści powinna być najpierw wynegocjowana w ramach dialogu społecznego z przedstawicielami pracowników;

134. zauważa, że Komisja coraz częściej zatrudnia pracowników kontraktowych lub tymczasowych na stałych stanowiskach w celu wykonywania nowych zadań wynikających z szybko zmieniających się priorytetów, w odpowiedzi na szczególne lub pilne sytuacje, a nawet w celu zrekompensowania geograficznie niezrównoważonych rekrutacji; przypomina o swoich obawach dotyczących utraty wiedzy przez instytucje, a także o negatywnym wpływie na perspektywy i bezpieczeństwo zatrudnienia pracowników, których to dotyczy; podkreśla, że zatrudnianie pracowników kontraktowych lub tymczasowych nie jest zrównoważonym rozwiązaniem dla malejącej i geograficznie niezrównoważonej liczby zgłoszeń osób ubiegających się o udział w konkursach unijnych, a co najważniejsze, dla od dawna podnoszonej i złożonej kwestii, jaką jest malejąca atrakcyjność Unii jako pracodawcy;

135. z zadowoleniem zauważa, że odsetek kobiet na stanowiskach kierowniczych znacznie wzrósł od początku kadencji: w lipcu 2023 r. udział kobiet na stanowiskach kierowniczych wynosił 45,2 % na wyższym szczeblu kierowniczym (wzrost o prawie 9 punktów procentowych od początku kadencji) i 47,5 % na średnim szczeblu kierowniczym (wzrost o 6 punktów procentowych);

136. przyznaje, że w celu zapewnienia rekrutacji w oparciu o kryterium jak najszerszego zasięgu geograficznego konieczne jest zajęcie się przyczynami niedostatecznej reprezentacji niektórych narodowości na początkowym etapie rekrutacji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w celu wzmocnienia równowagi geograficznej w różnych kategoriach pracowników Komisji, Dyrekcja Generalna ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa (DG HR) spotkała się z przedstawicielami wszystkich państw członkowskich w celu omówienia ich reprezentacji i sfinalizowała wszystkie wspólne plany działania, biorąc pod uwagę specyfikę każdego państwa członkowskiego, aby wspólnie zająć się możliwymi przyczynami niedostatecznej reprezentacji;

137. przypomina przeprowadzoną przez Trybunał kontrolę działalności Europejskiego

Urzędu Doboru Kadr (EPSO) oraz uwagi dotyczące jego skuteczności i wydajności[9]; zauważa, że w latach 2022–2023 EPSO wprowadził zdalnie nadzorowane testy i ubolewa, że system ten jest obecnie poddawany ponownej ocenie ze względu na liczne trudności techniczne, których doświadczyło wielu kandydatów; wyraża ubolewanie z powodu niedogodności dla kandydatów, bezpośrednich kosztów budżetowych związanych z zawieszeniem konkursów zewnętrznych oraz dodatkowych wysiłków podjętych przez służby rekrutacyjne Komisji w celu znalezienia odpowiedniego zamiennika;

Budynki i administracja

138. odnotowuje, że nowy centralny instytucjonalny system finansowy Komisji, SUMMA, miał zostać uruchomiony do końca 2023 r., a jego rozwój był kontynuowany zgodnie z celem, jakim jest jego uruchomienie na początku 2024 r.; zauważa, że termin wdrożenia nowego systemu rachunkowości został przedłużony o rok, ponieważ jednoczesne wdrożenie połączenia programów operacyjnych (zarządzanie dzielone, e-dotacje, e-zamówienia, płatności na rzecz pracowników) z SUMMA okazało się bardziej złożonym zadaniem niż oczekiwano; z zaniepokojeniem podkreśla, że koszt programu SUMMA od jego uruchomienia na początku 2018 r. do końca 2022 r. wyniósł około 95 mln EUR oraz że przedłużenie jego harmonogramu będzie wymagało dodatkowych zasobów w 2024 r., szacowanych na około 7 mln EUR;

139. odnotowuje doniesienia medialne na temat negocjacji między rządem belgijskim a Komisją w sprawie transakcji dotyczącej nieruchomości o wartości prawie 1 mld EUR, a także planów Komisji dotyczących wynajmu powierzchni biurowych w północnej części Brukseli, w tym niechęci ze strony zainteresowanych pracowników; podkreśla, że wszelkie zmiany w polityce Komisji w zakresie nieruchomości nie powinny pogarszać warunków pracy jej pracowników;

Szkoły Europejskie

140. z zadowoleniem odnotowuje, że Trybunał w swoim sprawozdaniu rocznym dotyczącym sprawozdania finansowego Szkół Europejskich za rok budżetowy 2022 nie stwierdził istotnych błędów w ostatecznym skonsolidowanym rocznym sprawozdaniu finansowym Szkół Europejskich za 2022 r.; z zadowoleniem przyjmuje podkreśloną przez Trybunał dalszą poprawę jakości ostatecznych indywidualnych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych w porównaniu z poprzednimi latami;

141. z zaniepokojeniem zauważa, że zarówno Trybunał, jak i kontroler zewnętrzny wykryli nieistotne błędy, które dotyczyły głównie obliczania rezerw na świadczenia po okresie zatrudnienia, oraz że opinie pokontrolne kontrolera zewnętrznego nie były zgodne z umową ramową zawartą z Biurem Sekretarza Generalnego („biuro centralne”);

142. zauważa, że Trybunał, chwaląc poprawę procedur rekrutacji i udzielania zamówień w biurze centralnym stwierdził niedociągnięcia w tych procedurach w przypadku dwóch z siedmiu szkół, które poddał przeglądowi (Frankfurt i Luksemburg I); zauważa z

[9] Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego 23/2020: „Europejski Urząd Doboru Kadr – czas dostosować proces doboru pracowników do zmieniających się potrzeb kadrowych”.

zaniepokojeniem, że Trybunał po raz kolejny odnotował uchybienia w zakresie procedur płatności zarówno w odniesieniu do biura centralnego, jak i dwóch skontrolowanych szkół;

143. przypomina, że Parlament w rezolucji z 12 września 2023 r. w sprawie Systemu Szkół Europejskich: aktualna sytuacja, wyzwania i perspektywy[10] podkreślił, że obecny system rekrutacji nauczycieli w Systemie Szkół Europejskich (ESZ) ma poważne wady, co skutkuje niedopasowaniem potrzeb na miejscu do rzeczywistej liczby pracowników oddelegowanych przez państwa członkowskie, problemami z rocznymi planami rekrutacji, trudnościami w znalezieniu wykwalifikowanych nauczycieli i pracowników, niepewnymi warunkami pracy nauczycieli zatrudnionych na szczeblu lokalnym i innej kadry pedagogicznej oraz problemami z ustawicznym doskonaleniem zawodowym;

Zalecenia

144. wzywa Komisję do:

(i) uwzględnienia na równych zasadach efektywnego wykorzystania przestrzeni biurowej oraz zdrowia i dobrostanu pracowników podczas wdrażania nowej strategii w zakresie zasobów ludzkich, w szczególności w odniesieniu do osób niepełnosprawnych, a także odpowiedniego zaangażowania przedstawicieli pracowników w przypadku zmiany warunków pracy;
(ii) zachowania czujności w zakresie zapobiegania, identyfikacji i odpowiedniego zarządzania przypadkami wypalenia zawodowego w szerszym kontekście zatrudnienia, obciążenia pracą i dobrostanu pracowników;
(iii) wzmocnienia środków wspierających kobiety w karierze kierowniczej w celu zwiększenia liczby kandydatur wysoko wykwalifikowanych kobiet na stanowiska kierownicze średniego i wyższego szczebla zarówno w Komisji, jak i w agencjach unijnych;
(iv) kontynuowania prac mających na celu wzmocnienie równowagi geograficznej wśród jej pracowników na wszystkich szczeblach, przy jednoczesnym spełnieniu wymogów regulaminu pracowniczego w odniesieniu do kompetencji i zasług kandydatów;
(v) dokonania odpowiednich inwestycji w budowanie zdolności i zasobów informatycznych EPSO w celu zwiększenia jego wydajności i skuteczności, a w szczególności w celu zapewnienia optymalnych warunków testowania w przyszłych procedurach naboru; oraz
(vi) zapewnienia lepszego i bardziej rygorystycznego podejścia do zarządzania ryzykiem w odniesieniu do gotowości wdrożenia systemu SUMMA oraz uniknięcia istotnego ryzyka tymczasowych zakłóceń do czasu pełnego uruchomienia nowego systemu rachunkowości;

145. ponadto wzywa Komisję i Szkoły Europejskie do:

(i) niezwłocznego wdrożenia zaleceń Trybunału zawartych w sprawozdaniu dotyczącym sprawozdania finansowego Szkół Europejskich za rok budżetowy 2022 oraz informowanie organu udzielającego absolutorium o postępach w tym

[10] Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0306.

zakresie;

(ii) pilnego rozwiązania utrzymującego się problemu niedoborów kadry nauczycielskiej oraz do zapewnienia wszystkim stabilnych i sprawiedliwych warunków zatrudnienia poprzez zatrzymywanie pracowników i zmniejszenie rotacji, co pozwoli także uniknąć drenażu mózgów; oraz

(iii) uwzględnienia wkładów finansowych Unii na rzecz Szkół Europejskich jako oddzielnej linii budżetowej w przyszłych budżetach Unii w celu zwiększenia przejrzystości, zapewnienia planowania strategicznego i ułatwienia kontroli parlamentarnej w ramach procedury udzielania absolutorium;

ROZDZIAŁ II – Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF)

Uwagi ogólne

146. przypomina, że wybuch pandemii COVID-19 w 2020 r. gwałtownie zmienił perspektywy gospodarcze i społeczne Unii i doprowadził do wspólnych wysiłków na rzecz uruchomienia pakietu odbudowy dla Europy, składającego się z WRF na lata 2021–2027 i NGEU, którego kamieniem węgielnym jest RRF; przypomina, że celem RRF jest zapewnienie państwom członkowskim wsparcia finansowego w celu złagodzenia poważnych gospodarczych i społecznych skutków pandemii COVID-19 oraz uczynienie europejskich gospodarek i społeczeństw bardziej zrównoważonymi, odpornymi, sprzyjającymi włączeniu gospodarczemu i lepiej przygotowanymi na wyzwania i możliwości związane z transformacją ekologiczną i cyfrową; przypomina, że RRF jest innowacyjnym, tymczasowym instrumentem opartym na wynikach, co oznacza, że płatności są powiązane z zadowalającą realizacją kamieni milowych i wartości docelowych odzwierciedlających postępy w reformach i inwestycjach uwzględnionych w krajowych planach odbudowy i zwiększania odporności, które są określone w decyzji wykonawczej Rady;

147. zauważa, że wszystkie 27 krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności przyjęto do końca 2022 r., przydzielając 335,1 mld EUR w formie dotacji i 165,3 mld EUR w formie pożyczek, które zostaną wypłacone po zrealizowaniu 2 557 działań (z których około jedna trzecia dotyczy reform, a dwie trzecie inwestycji) oraz powiązanych z nimi 6 237 kamieni milowych i wartości docelowych do 2026 r.; zauważa, że w 2022 r. Komisja wypłaciła łącznie, w tym w ramach prefinansowania, 74,4 mld EUR (47,2 mld EUR w formie dotacji i 27,2 mld EUR w formie pożyczek);

148. odnotowuje, że plan REPower EU został uruchomiony w maju 2022 r., aby pomóc Unii zmniejszyć zależność od rosyjskich paliw kopalnych poprzez oszczędzanie energii, produkcję czystej energii i dywersyfikację dostaw energii, co jest zgodne z transformacją ekologiczną; zauważa, że zmiany wprowadzone do rozporządzenia (UE) 2021/241 („rozporządzenie w sprawie RRF”)[11] rozporządzeniem (UE) 2023/435 w sprawie REPower EU[12] dodały dodatkowe finansowanie i priorytety do RRF; zauważa, że wszystkie 27 państw członkowskich przedłożyło zmodyfikowane krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności w celu uwzględnienia rozdziałów REPowerEU, ale także w celu zwrócenia się o dodatkowe wsparcie kredytowe, wprowadzenia korekt w następstwie aktualizacji maksymalnego wkładu finansowego lub wprowadzenia zmian wynikających z obiektywnych okoliczności, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie RRF; zauważa, że rewizja krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności podlega tym samym kryteriom oceny, co pierwotne plany, wraz ze szczególnymi wymogami mającymi zastosowanie do rozdziałów REPowerEU;

149. przypomina, że w ramach NGEU Komisja może pozyskać do 806,9 mld EUR w okresie od połowy 2021 do 2026 r. poprzez emisję obligacji UE; zauważa, że w czerwcu 2022 r. Komisja ogłosiła plan finansowania na okres od czerwca do końca grudnia 2022 r. i pozyskała dodatkowe 50 mld EUR w ramach finansowania długoterminowego dla

[11] Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17–75.
[12] Dz.U. L 63 z 28.2.2023, s. 1–27.

NGEU, uzupełnionego emisjami krótkoterminowych eurobonów, co zwiększyło łączną pozostającą do spłaty kwotę obligacji NGEU do 171 mld EUR, z czego 36,5 mld EUR pozyskano z emisji zielonych obligacji;

150. zauważa, że w 2020 r. w WRF na lata 2021–2027 zaplanowano kwotę 14,9 mld EUR na pokrycie płatności odsetek z tytułu bezzwrotnego wsparcia w ramach NGEU; wyraża zaniepokojenie wpływem wyższych stóp procentowych na siłę nabywczą budżetu Unii, przy wzroście stóp procentowych 10-letnich obligacji UE z 0,09 % w 2021 r. do 3,2 % w 2023 r.; odnotowuje oświadczenie Komisji, że Unia wywiąże się ze swoich zobowiązań wobec posiadaczy obligacji w każdych okolicznościach, oraz jej wniosek dotyczący technicznej modyfikacji WRF w celu optymalizacji budżetowego traktowania kosztów zaciągania pożyczek w ramach NGEU;

Uwagi Trybunału

151. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wydatki w ramach RRF w 2022 r. są zgodne z prawem i prawidłowe we wszystkich istotnych aspektach, z wyjątkiem skutków ustaleń o charakterze ilościowym w 11 płatnościach i istotnego błędu w 6 płatnościach oszacowanych przez Trybunał, które stanowią podstawę jego opinii z zastrzeżeniami dotyczącej wydatków w ramach RRF; zauważa, że charakter modelu wydatków RRF opiera się na ocenach dokonywanych przez Komisję, a zatem Trybunał nie podaje poziomu błędu, ale szacuje minimalny wpływ finansowy jego ustaleń poniżej, ale blisko progu istotności;

152. zauważa, że Trybunał skontrolował 244 z 274 kamieni milowych i wszystkie 37 celów zawartych we wnioskach o płatność w ramach dotacji na 2022 r.; odnotowuje, że Trybunał uznał, iż w przypadku 15 z nich wystąpiły problemy w zakresie prawidłowości (poniżej 5 % ogółu); odnotowuje, że Trybunał uważa, iż wymogi nie zostały spełnione w sposób zadowalający w przypadku 8 płatności dotyczących 8 kamieni milowych i wartości docelowych; zauważa, że wnioski Trybunału opierają się na jego interpretacji wymogów prawnych ustanowionych przez Radę lub ocenach jakościowych, które różnią się od ocen Komisji; odnotowuje, że wszystkie płatności w ramach RRF są oceniane zgodnie z ramami ogłoszonymi i stosowanymi przez Komisję, która bierze również pod uwagę – w przypadku każdej płatności – opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego oraz kontrolę ekspertów z państw członkowskich w ramach procedury komitetowej;

153. odnotowuje, że Trybunał uważa, iż w 2022 r. miał miejsce przypadek podwójnego finansowania, mimo że przedmiotowy środek nie wiąże się z żadnymi kosztami w ramach RRF; odnotowuje uwagę Komisji, że zgodnie z rozporządzeniem w sprawie RRF „podwójne finansowanie” jest wyraźnie powiązane z kosztami, a zatem nie może być mowy o „podwójnym finansowaniu”, jeśli państwo członkowskie nie przedłożyło żadnych szacunków kosztów w ramach swojego planu krajowego; zauważa, że Komisja podkreśla, iż reformy są zasadniczymi kryteriami pozytywnej oceny krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności przez Komisję, ale uwzględnienie reform neutralnych pod względem kosztów nie zwiększa przydziału środków finansowych, nawet jeśli w ten sposób plany zapewniają ich skuteczne i terminowe wdrożenie;

154. zauważa, że Trybunał stwierdził również kilka przypadków niewłaściwego zaprojektowania kamieni milowych i wartości docelowych oraz problemy z

wiarygodnością informacji zawartych przez państwa członkowskie w ich deklaracjach zarządczych, chociaż Trybunał uważa, że wpływ tych ustaleń jest znaczący, ale nie powszechny; odnotowuje, że Komisja zgadza się na przegląd kamieni milowych i wartości docelowych, pod warunkiem że istnieje uzasadnienie prawne dla zmiany elementów decyzji wykonawczej Rady, a mianowicie, że państwo członkowskie przedłoży zmieniony plan i podstawę prawną uzasadniającą zmiany;

155. zauważa, że do końca 2022 r. Komisja zgłosiła OLAF-owi 6 przypadków potencjalnych nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli ex post lub na podstawie informacji ze źródeł otwartych w odniesieniu do działań wspieranych w ramach RRF; odnotowuje, że w 2022 r. OLAF rozpowszechnił ramy ryzyka dla RRF i zorganizował ponad 50 sesji szkoleniowych w zakresie podnoszenia poziomu świadomości na temat nadużyć finansowych dla departamentów, agencji i innych partnerów zewnętrznych Komisji, w tym organów państw członkowskich;

156. z zadowoleniem przyjmuje systematyczne prace kontrolne Trybunału dotyczące RRF, z naciskiem na ochronę interesów finansowych Unii, które zapewniają dogłębną analizę istotnych aspektów instrumentu i cenny wgląd w jego wdrażanie; odnotowuje z zadowoleniem, że Komisja zasadniczo akceptuje i stosuje zalecenia Trybunału oraz przyznaje, że wiele kwestii wskazanych przez Trybunał dotyczy podstawy prawnej RRF i jest związanych z jego innowacyjnym charakterem i funkcjonowaniem; uważa, że zalecenia Trybunału wynikające z jego prac kontrolnych dotyczących RRF są szczególnie istotne dla współprawodawców w odniesieniu do przyszłych unijnych instrumentów finansowania opartych na wynikach;

Audyt i kontrola

157 zauważa, że ramy kontroli są dostosowane do wyjątkowego charakteru RRF i opierają się na dwóch rodzajach kontroli, a mianowicie (i) kontrolach przeprowadzanych przez Komisję w celu zapewnienia wystarczającej pewności co do legalności i prawidłowości zobowiązań i płatności, w oparciu o zadowalające osiągnięcie kamieni milowych i wartości docelowych określonych w decyzjach wykonawczych Rady zatwierdzających RRP, oraz (ii) kontrolach przeprowadzanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów finansowych Unii zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie RRF;

158 z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w oparciu o zalecenia Trybunału i zdobyte doświadczenie Komisja przedstawiła swoją metodykę dotyczącą (i) oceny zadowalającego osiągnięcia kamieni milowych i wartości docelowych, (ii) obliczania zawieszonych kwot w przypadku, gdy kamienie milowe lub wartości docelowe nie zostały osiągnięte oraz (iii) postępowania w potencjalnych sytuacjach, w których państwo członkowskie wycofuje się z kamieni milowych i wartości docelowych, które Komisja początkowo uznała za osiągnięte w zadowalający sposób; z zadowoleniem odnotowuje, że Komisja akceptuje zalecenie przeprowadzenia przeglądu swoich procedur kontroli ex post w celu zweryfikowania, czy cele nie są anulowane po dokonaniu płatności, ale wyraża zaniepokojenie, że metodyka nie zapewnia jasności prawnej w przypadku anulowania kamienia milowego lub wartości docelowej po okresie wdrażania RRF;

159. zauważa, że Komisja zweryfikowała adekwatność systemów kontroli państw

członkowskich jako warunek wstępny pozytywnej oceny RRP, a w niektórych przypadkach do RRP dodano szczegółowe kamienie milowe i wartości docelowe dotyczące audytu i kontroli, aby zapewnić pełną adekwatność systemów w celu ochrony interesów finansowych Unii; zauważa, że osiągnięcie w sposób zadowalający kamieni milowych i wartości docelowych w zakresie audytu i kontroli było z kolei warunkiem wstępnym pierwszych płatności i z zadowoleniem odnotowuje, że Trybunał nie wskazał żadnych problemów związanych z ich zadowalającym osiągnięciem, jak oceniono w 2022 r.; zauważa, że Komisja przeprowadziła następnie 16 audytów systemów w 2022 r. i 11 w 2023 r., tak więc wszystkie systemy kontroli państw członkowskich zostaną poddane audytowi co najmniej raz do końca 2023 r.;

Wdrożenie i oddziaływanie

160. odnotowuje, że w 2022 r. Komisja dokonała 13 płatności na rzecz 11 państw członkowskich na łączną kwotę 72,2 mld EUR w następstwie zadowalającego wypełnienia 366 kamieni milowych i wartości docelowych (328 kamieni milowych i 38 wartości docelowych); zauważa, że do dnia publikacji drugiego sprawozdania z wykonania we wrześniu 2023 r. Komisja otrzymała 32 wnioski o płatność od 20 państw członkowskich i wypłaciła łączną kwotę 153,4 mld EUR (106,3 mld EUR w formie dotacji i 47,1 mld EUR w formie pożyczek);

161. zauważa, że Komisja zgłasza, iż osiągnięcie kamieni milowych i wartości docelowych jest zasadniczo na dobrej drodze, po tym jak w pierwszym roku funkcjonowania RRF większy nacisk położono na niezbędne reformy w celu stworzenia ram dla przyszłych projektów inwestycyjnych, które miałyby większe oddziaływanie; odnotowuje, że Komisja informuje o opóźnieniach w stosunku do orientacyjnego harmonogramu płatności ze względu na proces przeglądu RRP w kontekście planu REPowerEU i wyzwania związane z wdrażaniem, przed którymi stoją państwa członkowskie, takie jak kwestie zdolności administracyjnych, bariery dla inwestycji i skutki rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, w tym kryzys energetyczny, nieoczekiwane wstrząsy cenowe, niedobory niektórych materiałów i wysoka inflacja; zauważa, że Komisja wspiera wszystkie państwa członkowskie w przyspieszeniu wdrażania i przeglądu ich planów, w tym za pośrednictwem Instrumentu Wsparcia Technicznego; wyraża zaniepokojenie, że zgodnie ze sprawozdaniem Komisji z wdrażania RRF za 2023 r. 8 państw członkowskich nie przedłożyło jeszcze Komisji żadnego wniosku o płatność;

162. z zadowoleniem przyjmuje kluczowy wkład RRF w zapobieganie poważnemu spowolnieniu gospodarczemu i kryzysowi społecznemu w następstwie pandemii COVID-19 oraz fakt, że umożliwił on bezprecedensową falę reform i inwestycji w całej Unii, które będą miały istotny długotrwały wpływ na produkt krajowy brutto (PKB); zwraca uwagę, że europejską wartość dodaną RRF od dawna potwierdza fakt, że jego innowacyjny i elastyczny charakter pozwala państwom członkowskim osiągać wspólne cele polityki Unii; zauważa, że jednocześnie RRF umożliwia państwom członkowskim sprostanie wyzwaniom specyficznym dla danego kraju poprzez opracowanie krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności, podczas gdy jednolite ramy oceny są stosowane jednakowo dla wszystkich państw członkowskich i wniosków o płatność;

163. z zadowoleniem przyjmuje, że reformy i inwestycje zaproponowane przez państwa członkowskie w celu wsparcia transformacji ekologicznej i cyfrowej przekroczyły cele określone w rozporządzeniu w sprawie RRF, ponieważ szacowane wydatki na klimat

wynoszą około 40 %, a wydatki na cyfryzację 26 %, podczas gdy cele zostały ustalone na niższym poziomie procentowym wynoszącym odpowiednio 37 % i 20 %;

164. dostrzega postępy odnotowane w sześciu filarach RRF, a w szczególności we wdrażaniu zaleceń dla poszczególnych krajów, przy czym poczyniono co najmniej pewne postępy w przypadku 68 % zaleceń dla poszczególnych krajów na lata 2019–2020 i znaczne postępy w przypadku 12 % zaleceń dla poszczególnych krajów na lata 2019–2020, co odzwierciedla zachęty zapewniane przez RRF; zauważa, że poczyniono również znaczne postępy we wdrażaniu zaleceń dla poszczególnych krajów na 2022 r., przy czym poczyniono co najmniej pewne postępy w odniesieniu do prawie 52 % zaleceń skierowanych do państw członkowskich w lipcu 2022 r.;

165. w sprawozdaniu specjalnym 26/2023 odnotowano, że pomimo niewielkiej ilości czasu dostępnej na opracowanie modelu skuteczności RRF, Komisja i państwa członkowskie zdołały ustanowić system monitorowania, w tym system informatyczny, który umożliwia pomiar postępów we wdrażaniu; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do prac nad zidentyfikowanymi problemami i wdrożenia związanych z nimi zaleceń;

166. z zadowoleniem przyjmuje znaczne postępy wykazane we wspólnych wskaźnikach i we wszystkich filarach polityki do grudnia 2022 r., takie jak 22 mln megawatów („MWh”) oszczędności w rocznym zużyciu energii, 1,43 mln przedsiębiorstw, którym udzielono pomocy pieniężnej lub rzeczowej, 4 mln przeszkolonych osób oraz wsparcie udzielone 4 115 196 młodym ludziom w wieku 15–29 lat;

Przejrzystość

167. zauważa, że Rzecznik przyznaje, iż poczyniono postępy w zakresie aktywnej przejrzystości, w szczególności za pośrednictwem tabeli wyników RRF i publikacji 100 największych odbiorców; odnotowuje jednak punkty wymagające poprawy wskazane przez Rzecznika i popiera jego zalecenia dotyczące zapewnienia większej przejrzystości i rozliczalności w odniesieniu do RRF;

168. zauważa, że na wyraźne żądanie Parlamentu zmienione rozporządzenie w sprawie RRF zobowiązuje państwa członkowskie do publikowania informacji na temat 100 ostatecznych odbiorców otrzymujących największą kwotę finansowania w ramach RRF; zauważa, że wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem jednego opublikowały wymagany wykaz w tabeli wyników RRF i odnotowuje duże zróżnicowanie w odniesieniu do wielkości płatności zarówno w poszczególnych państwach członkowskich, jak i w obrębie każdego kraju, co wynika z niejednorodnego charakteru RRP;

169. z zadowoleniem przyjmuje inne inicjatywy podjęte przez Komisję w celu zwiększenia przejrzystości wdrażania RRF; zauważa, że kluczowe dokumenty regulujące wdrażanie, takie jak RRP, ustalenia operacyjne, metody oceny oraz dokumenty potwierdzające lub zawierające kluczowe decyzje dotyczące wdrażania przez państwa członkowskie, są publicznie i łatwo dostępne;

Zalecenia

170. popiera zalecenia Trybunału zawarte w jego sprawozdaniu rocznym oraz w

powiązanych sprawozdaniach specjalnych i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja akceptuje większość z nich; wzywa Komisję do ich wdrożenia oraz do informowania organu udzielającego absolutorium o postępach w ich wdrażaniu;

171. ponadto wzywa Komisję do:

(i) określenia różnych opcji w celu rozwiązania problemu anulowania kamieni milowych po zakończeniu okresu wdrażania RRF i odpowiedniej podstawy prawnej;
(ii) kontynuowania zwiększania przejrzystości środków i powiązanych kamieni milowych i wartości docelowych, gdy państwo członkowskie przedkłada przegląd planu krajowego;
(iii) zaradzenia zgłoszonym opóźnieniom na wczesnym etapie poprzez zapewnienie państwom członkowskim m.in. pomocy technicznej;
(iv) kontynuowania współpracy z Trybunałem w celu jak najściślejszego zbliżenia interpretacji kamieni milowych i wartości docelowych; oraz
(v) w stosownych przypadkach korzystania z zaleceń Trybunału wynikających z jego prac kontrolnych dotyczących RRF oraz z doświadczenia zdobytego podczas opracowywania i wdrażania przyszłych unijnych instrumentów opartych na wynikach;